

Vítězstvo Srdca

POSOLSTVÁ NEBESKÉHO OTCA
MATKE EUGÉNII RAVASIO

Rodina Panny Márie

2019 / (III) / č. 129

2019 / (IV) / č. 130

2020 / (I) / č. 132

NEBESKÉHO OTCA SPOZNÁVAŤ
MILOVAŤ A UCTIEVAŤ

Abba, Otče

Milí čitatelia, spomínate si ešte na rok 1999?

Svätý pápež Ján Pavol II. venoval tento rok nebeskému Otcovi.

*V liste kňazom napísal: „Veľmi mi záleží na tom, aby ste sa ... cítili jedno s celou Cirkvou, ktorá teraz prežíva rok venovaný Otcovi, rok, ktorý je predzvesťou, že sa onedlho skončí dvadsiate storočie a zároveň druhé kresťanské tisícročie.“
Ruku na srdce! Sú dnes, po dvadsiatich rokoch, plody tohto milostivého roka v našom vlastnom živote a v Cirkvi viditeľné?*

V Ježišovej rozlúčkovej reči pri Poslednej večeri ešte raz náš Pán otvára svoje srdce, keď sa modlí: „Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja“ (Jn 17, 26). Toto meno je: Abba, Otecko. Preto Ježiš prišiel na túto zem, aby nás priviedol späť k pôvodnej dôvernosti dieťaťa s nebeským Otcom. Preto učil apoštolov v modlitbe oslovovať Boha menom Otec. A všetkým, ktorí prosia Otca o Ducha Svätého, prisľúbil, že ich modlitba bude vypočutá. To mohol garantovať len on, Syn, pretože „Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť“ (Jn 1, 18). Hoci Ježiš slovami a skutkami zjavoval Otca, a dokonca mohol povedať: „Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 14, 9), dnes – žiaľ – len malá čiastka kresťanov má skutočne živý vzťah k tomuto Otcovi. Kresťania síce vedia, že Boh je trojjediný, rozprávajú sa s Ježišom a vzývajú Ducha Svätého, dokonca sa možno denne modlia modlitbu *Otče náš*, ale hlboký detský vzťah dôvery k nebeskému Otcovi má len málokto z nich.

*P*reto sa v minulom storočí Boh Otec zjavil talianskej mystičke Eugénii Ravasio. Vzal na seba dokonca ľudskú podobu, aby cez Eugéniu prehovoril k celému ľudstvu a dal najavo svoju lásku voči každému jednému osobne. Keďže toto posolstvo je ešte stále takmer nepoznané, nasledujúce tri vydania časopisu venujeme nebeskému Otcovi a jeho slovám, aby sme ho **lepšie spoznali** a aby bol nami všetkými **viac milovaný a hlbšie, vrúcnejšie uctievaný**.

V prípade takéhoto mimoriadneho zjavenia si oprávnené kladieme otázku, či skutočne pochádza od Boha. Mons. Alexandre Caillot, biskup z Grenoblu, inicioval skúmanie posolstiev a osoby Eugénie Ravasio, čo sa dialo v priebehu desiatich rokov. Vo svojom záverečnom posudku napísal: „Nie je tu nič, čo by vyvolávalo obavy, naopak, je to čosi celkom nefalšované, pravé, čo sa plne zhoduje s náukou viery. Velebím Otca za to, že uznal za vhodné vybrať si moju diecézu ako miesto takého dojemného dôkazu jeho lásky.“

Keď sa pápež Pius XII. dopyčul o matke Eugénii, poslal k nej P. Girarda Matthieu, kňaza, ktorému dôveroval, aby mu ten sprostredkoval informácie z prvej ruky. Kým páter čakal na matku Eugéniu, uvidel ju zrazu na konci chodby, ako sa približuje smerom k nemu – vznášala sa pol metra nad zemou a bola obklopená oslnujúcou žiarou, ktorá z nej vychádzala. Tento zázrak Boh urobil ako dôkaz pravosti svojho zjavenia tejto vyvolenej duši. Preto majú posolstvá dokonca imprimatur vtedajšieho generálneho vikára Jeho Svätosti pre Vatikánsky mestský štát, Petra Canisia van Lierde. Celkom spokojne a s otvoreným srdcom môžeme teda prijať slová nášho nebeského Otca.

Svedectvo biskupa Caillota

V roku 1932 nebeský Otec odovzdal posolstvo sestre Eugénii Ravasio v Diecéze Grenoble. Miestny biskup Mons. Alexandre Caillot (1861 – 1957) sa naplno ujal svojho úradu a z pozície cirkevnej autority biskupa prostredníctvom biskupskej komisie, zloženej z expertov, nariadil dôkladné preskúmanie udalostí a starostlivo dozeral na jeho priebeh. Na základe niekoľkoročnej námahy spojenej s kanonickým vyšetrovaním prípadu matky Eugénie podľa noriem a kritérií určených Cirkvou, biskup Caillot dospel k pozitívnemu úsudku, čo aj písomne vyjadril v rozsiahlom svedectve. Uvádzame z neho len niekoľko úryvkov, zato však sumárne záverečné zhrnutie, ktoré je dôležité, citujeme v plnom rozsahu.

„Prešlo už desať rokov odvtedy, čo som ako biskup z Grenoblu nariadil, aby sa preskúmali udalosti ohľadom matky Eugénie. Medzičasom som získal dostatok faktov na to, aby som ako biskup mohol Cirkvi predložiť svoje svedectvo.

Prvá jasná záruka vyplývajúca z procesu skúmania sú pravé čnosti matky Eugénie. Podľa svedectva predstavených vynikala sestra Eugénia od začiatku rehoľného života svojou zbožnosťou, poslušnosťou a pokorou. ... Úlohu generálnej predstavenej vykonávala s veľkou odovzdanosťou a svoje povinnosti si plnila svedomito, čo môžem dosvedčiť... Tých, ktorí žili v jej blízkosti, tak ako i mňa, sa zvlášť dotkla jej duševná sila, ktorá sa prejavovala uprostred všetkých ťažkostí. ... Keď vyzdvihujem jej danosti ako inteligenciu, schopnosť správneho úsudku a silu vôle, rovnako ako aj jej kvality týkajúce sa vedenia iných, tak to robím preto, lebo sa tým podľa môjho úsudku definitívne vylučujú všetky domnelé hypotézy ... o halucinácii, ilúzii, špiritizme, hystérii a delíriu. Život sestry Eugénie je ustavičným výrazom a dôkazom jej duchovnej i celkovej vyrovnanosti...

O otázkach teológov poviem len málo. ... Ich svedectvo, ktoré hovorí v prospech matky Eugénie a v prospech nadprirodzeného vysvetlenia udalostí v ich celostnosti má o to väčšiu hodnotu, že spočiatku dlhý čas zotrvali skôr v nepriateľskom a skeptickom postoji a aj neskôr bol ich postoj naďalej zdržanlivý. Po tom, čo vzniesli všetky druhy námietok a matku Eugéniu podrobili tvrdým skúškam, dopracovali sa postupne k tomuto presvedčeniu.

Podľa môjho najlepšieho vedomia a svedomia a v plnom vedomí svojej zodpovednosti pred Cirkvou vyhlasujem, že podľa môjho úsudku iba nadprirodzený a Boží zásah dokáže logicky a uspokojivo vysvetliť celistvosť faktov. Odhliadnuc od všetkých okolností sa mi táto podstatná skutočnosť javí plná šľachetnosti, vznešenosti a nadprirodzenej plodnosti. Pokorná rehoľná sestra prizvala duše k tomu, aby sa opäť vrátili k pravej úcte, a to k uctievaniu si Otca, tak ako to učil Ježiš Kristus a ako to stanovila Cirkev vo svojej liturgii. Nie je tu nič, čo by vyvolávalo obavy, naopak, je to čosi celkom nefalšované, pravé, čo sa plne zhoduje s náukou viery.

Zázračné prvky, ktoré toto posolstvo sprevádzajú, sa môžu od centrálnej udalosti samotného posolstva odčleniť. Napriek tomu si posolstvo zachová svoju plnú hodnotu. Cirkev sa vyjadrí. Myšlienka osobitého sviatku môže byť vzatá do úvahy nezávisle od mimoriadnych udalostí okolo osoby sestry Eugénie, vychádzajúc iba z doktrínálnych dôvodov. Myslím, že najväčším dôkazom pravosti posolania sestry Eugénie je to, ako sama toto krásne učenie, ktoré nám má pripomínať, praktizuje v konkrétnom živote. Považujem za vhodné, aby pokračovala vo svojom diele.

Verím, že tu koná Božia ruka; a po desiatich rokoch skúmania, uvažovania a modlitby velebím Otca za to, že uznal za vhodné vybrať si moju diecézu ako miesto takého dojemného dôkazu jeho lásky.“

Nebeský Otec hovorí k svojim deťom

Prvá časť

Niektorých z Vás prekvapí, akým jednoduchým jazykom hovoril nebeský Otec k matke Eugénii. Očakávali by sme skôr majestátne slová, vysoko teologické formulácie alebo zložité myšlienkové pochody, no opak je pravdou. Nebeský Otec, večná múdrosť, hovorí úplne jednoducho, pretože si praje, aby mu rozumela a milovala ho nielen intelektuálna elita. On sa chce voči všetkým ľuďom prejaviť ako Otec. Pán Ježiš, Syn Otca, tiež používal jednoduché slová a príklady, ako nám to podávajú evanjeliá. Skutočne mu však porozumie len ten, kto jeho slová prijíma vo svojom srdci tak ako Panna Mária, uvažuje nad nimi v modlitbe a uskutočňuje ich vo svojom živote. Rovnako je to s poslanstvom nebeského Otca. Len ten, kto nad ním s láskou rozjíma a opätovne uvažuje, dokáže zachytiť hĺbku jeho obsahu a zakúsiť silu, ktorú v sebe nesie. Tieto slová nielenže dokážu uzdraviť naše choré duše, môžu dokonca úplne zmeniť i celý náš život, pretože ten, kto ich žije, vstupuje do tajomstva Božieho detstva, oživí sa v ňom krstná milosť a naučí sa, že svoj život už nemusí zvládať sám, ale ho začne stvárňovať pod láskavým pohľadom a mocou lásky nebeského Otca – na jeho slávu a ako jeho dieťa.

Nebeský Otec sa zjavil 1. júla 1932 sestre, ktorá mala len 25 rokov; sestre, neskôr známej ako matka Eugénia. Povolal ju za prorokyňu, ktorá mala ľudstvu pomôcť, aby sa s dôverou otvorilo milosrdnej láske Boha. V prípade takéhoto mimoriadneho zjavenia si oprávnené kladieme otázku, či skutočne pochádza od Boha. Mons. Alexandre Caillot, biskup z Grenoble, inicioval skúmanie posolstiev a osoby Eugénie Ravasio, čo sa dialo v priebehu desiatich rokov. Vo svojom záverečnom posudku napísal: „*Nie je tu nič, čo by vyvolávalo obavy, naopak, je to čosi celkom nefalšované, pravé, čo sa plne zhoduje s náukou viery. Velebím Otca za to, že uznal za vhodné vybrať si moju diecézu ako miesto takého dojemného dôkazu jeho lásky.*“ Keď sa pápež Pius XII. dopyčul o matke Eugénii, poslal k nej P. Girarda Matthieu, kňaza, ktorému dôveroval, aby mu sprostredkoval informácie z prvej ruky. Kým páter čakal na matku Eugéniu, uvidel ju zrazu na konci chodby, ako sa približuje smerom k nemu – vznášala sa pol metra nad zemou a bola obklopená oslnujúcou žiarou, ktorá z nej vychádzala. Tento zázrak Boh urobil ako dôkaz pravosti svojho zjavenia tejto vyvolenej duši. Preto majú posolstvá dokonca imprimatur vtedajšieho generálneho vikára Jeho Svätosti pre Vatikánsky mestský štát, Petra Canisia van Lierde. Celkom spokojne a s otvoreným srdcom môžeme teda prijať slová nášho nebeského Otca.

Posolstvo, ktoré nebeský Otec zjavil v latinskom jazyku, pozostáva z dvoch častí. Pre jeho lepšie pochopenie sme pripojili krátke komentáre. Sú napísané farebne, aby sa dali pri čítaní ľahko odlíšiť od posolstva.

Sestra Eugénia opisuje svoj vnútorný stav počas tohto milostivého dňa, 1. júla, na sviatok Predrahej krvi nášho Pána Ježiša Krista takto:

„Konečne je tu ten navždy požehnaný deň prisľúbenia nebeského Otca! Dnes sa dlhé dni priprav schylujú ku koncu a ja cítim, ako je blízko, celkom blízku príchod môjho Otca a Otca všetkých ľudí. Po niekoľkých minútach modlitby ma skrz-naskrz naplnila duchovná radosť. Zachvátila ma neskonalá túžba po tom, aby som ho videla a počula. Moje srdce horiace láskou sa otvorilo s takou veľkou dôverou, až som skonštatovala, že som doteraz ešte nikdy nikomu tak nedôverovala. Myšlienka na môjho Otca ma vrhala do radostného víru.

Konečne zazneli piesne. Prichádzali anjeli a zvestovali mi ten šťastný príchod. Ich spevy boli také krásne, že som sa rozhodla zapísať ich hneď, ako sa mi to len bude dať. Táto harmónia zrazu

na nejaký okamih utíchla a hľa: Zjavil sa zástup vyvolených, cherubínov a serafínov s Bohom, naším Stvoriteľom a naším Otcom!

Pokľakla som si sklonená tvárou k zemi a ponorená do vlastnej ničoty som odriekala slová Magnifikatu.“

Nebeský Otec sa zjavuje

Tu sa nebeský Otec zjavuje svojej dcére Eugénii vo vízii. Eugénia o tom píše: „*Hneď nato ma Otec vyzval, aby som si spolu s ním sadla a zapísala to, čo sa rozhodol povedať ľuďom. Celý zástup, ktorý ho sprevádzal, zmizol. Zostal so mnou len Otec sám a skôr, než sa posadil, prehovoril ku mne takto:*

„Už som ti to povedal a hovorím ti to znova: Nemôžem svojho milovaného Syna darovať ľuďom po druhý raz, aby som im dokázal svoju lásku! **Kvôli tomu, aby som ich miloval a aby túto lásku spoznali, čo by som si prijal, prichádzam k nim ja sám** a beriem na seba ich podobu a ich chudobu. Pozri, skladám svoju korunu a celú svoju slávu, aby som prijal postavenie obyčajného človeka.“

V prvom okamihu nás môže prekvapiť, že Boh Otec sa zjavuje ako človek. V dejinách mystiky je takýto druh vízie neznámy. Pán Ježiš sám hovorí: „*Boha nikto nikdy nevidel!*“ Vskutku práve táto udalosť nám ukazuje, ako veľmi chce Boh Otec zjaviť ľuďom svoju lásku. Nielenže pred 2000 rokmi poslal svojho Syna, ktorý o sebe povedal: „*Kto vidí mňa, vidí Otca,*“ teraz prichádza on sám a ponízuje sa tak veľmi, že on, ktorý je čistý duch a nemá žiadne pozemské telo, ako ho má jeho Boží Syn, pri zjavení berie na seba podobu obyčajného človeka. Akoby sme ho inak mohli zažiť z takej blízkosti a mohli sa na neho obrátiť s toľkou dôverou? Nie je však ešte väčším zázrakom to, že Boh, ktorého slávu nie je schopný vidieť nikto na zemi, sa ukrýva v premenenej hostii?

Sestra Eugénia ďalej píše:

„*Keď vzal na seba podobu obyčajného človeka, tým, že svoju korunu a slávu zložil k svojim nohám, vzal do rúk zemeguľu, privinul si ju na srdce a ľavou rukou ju pridržiaval. Potom sa posadil vedľa mňa. O jeho príchode a jeho podobe, ktorú ponížene vzal na seba, dokážem povedať rovnako málo ako o jeho láske. Vo svojej nevedomosti nenachádzam slová, aby som vyjadrila, čo mi dal pochopiť. Boh Otec povedal:*

„**Pokoj a spása tomuto domu a celému svetu! Kiež by sa moja moc, moja láska a môj Duch Svätý dotkli srdc ľudí, aby sa celé ľudstvo otvorilo spáse a prišlo k svojmu Otcovi, ktorý ho hľadá, aby ho miloval a zachránil!**

Nech môj zástupca Pius XI. pochopí, že toto sú dni spásy a požehnaní. Nech nepremešká príležitosť nasmerovať pozornosť detí, aby sa znovu obrátili na svojho Otca, ktorý prichádza medzi ne, aby pre ne v tomto živote konal dobro a pripravil ich na večné šťastie. Vyvolil som si tento deň, aby som medzi ľuďmi začal svoje dielo, pretože je to sviatok Predrahej krvi môjho Syna Ježiša Krista. Chcem dielo, ktoré začínam, ponoriť do tejto krvi, aby ho presiakla, aby ono prinieslo celému ľudstvu bohaté ovocie.“

Cieľ jeho príchodu

„Mimoriadnou radosťou každého maliara je meditovať nad obrazom, ktorý namaľoval; rovnako aj ja nachádzam svoje zalúbenie, svoju radosť v tom, že prichádzam medzi ľudí, majstrovské dielo môjho stvorenia.

Pozrite, toto je pravý cieľ môjho príchodu: Prichádzam, aby som zahnal prehnaný strach, ktorý majú moje stvorenia predomnou. Chcem, aby pochopili, že mojou radosťou je, keď ma moji synovia

a dcéry, teda celé ľudstvo, v súčasnosti i v budúcnosti, bude poznať a milovať.

Prichádzam, aby som ľuďom a národom priniesol nádej. Kolíky ju už dávno stratili! Táto nádej prispieva k ich spásu. Vďaka nej žijú v pokoji a istote.

Prichádzam, aby som sa dal spoznať taký, aký som. Aby dôvera ľudí rástla spolu s ich láskou ku mne, ich Otcovi; pretože mám len jedinú starosť: bdiieť nad všetkými ľuďmi a milovať ich ako svoje deti.

Čas súri. Prajem si, aby človek čo najskôr zakúsil, že ho milujem a že som najšťastnejší vtedy, keď môžem byť pri ňom a rozprávať sa s ním tak, ako sa otec rozpráva so svojimi deťmi.

Človek – stredobod stvorenia

Ja som večný; a skôr ako bol človek, rozhodol som sa použiť svoju všemohúcnosť, aby som stvoril živé bytosti na môj obraz. Najskôr však muselo povstať materiálne stvorenie, aby si tieto bytosti mohli nájsť obživu. Bol teda stvorený svet. Naplnil som ho všetkým tým, o čom som vedel, že to budú ľudia potrebovať: vzduchom, slnkom, dažďom a množstvom iných vecí, ktoré – ako som predvídal – budú potrebné k ich životu.“

Celé stvorenie je stvorené s pohľadom na človeka, aby mal z neho úžitok a radosť. Kto študuje súvislosti a procesy v ríši zvierat a rastlín, nevychádza z údivu. Všade možno objavovať ducha milujúceho, geniálneho Stvoriteľa, ktorý pre nás ľudí stvoril kvety, rastliny a zvieratá v celej ich harmónii, prekypujúcej krásou a mnohorakosťou.

„Napokon som stvoril človeka! Mal som zaľúbenie vo svojom diele. Človek sa však dopustil hriechu, no práve tu sa o to viac zjavuje moja nekonečná dobrota.“

Napriek tomu, že človek upadá do hriechu, nebeský Otec mu zostáva stále nablízku. Hriech dopúšťa preto, lebo človeku ponecháva slobodu, ale aj preto, lebo takto má možnosť zjaviť najhlbšiu podstatu svojej lásky, svoje milosrdenstvo.

Proroci – znamenie milujúcej blízkosti Boha

„Kvôli tomu, aby som žil medzi ľuďmi, ktorých som stvoril, vyvolil som si v Starom zákone prorokov. Im som oznámil svoje želania, starosti a radosti, aby ich sprostredkovali a odovzdali všetkým. Čím viac narastalo zlo, tým viac ma poháňala moja dobrota, aby som sa zjavil spravodlivým dušiam, ktoré mali odovzdať moje usmernenia tým, ktorí zapríčinili neporiadok. Musel som použiť i prísnosť, aby som ich získal späť. Nie preto, aby som ich trestal, pretože to by vyvolalo len zlo, ale preto, aby som ich odvedol od hriechu a nasmeroval ich späť k ich Otcovi a Stvoriteľovi, na ktorého vo svojej nevďačnosti zabudli a znevážili ho. Zlo neskôr natolko zachvátilo srdcia ľudí, že som bol nútený priviesť na svet skazu, aby sa človek cez utrpenie, zničený majetok, alebo dokonca stratu svojho života, očistil. A tak nastala potopa, zánik Sodomy a Gomory, vojna človeka proti človeku a tak ďalej.“

Vždy som chcel zostať na tomto svete medzi ľuďmi. Bol som teda počas potopy pri Noemovi, jedinom spravodlivom vtedajších čias. Rovnako to bolo aj pri iných katastrofách. Vždy som našiel jedného spravodlivého, pri ktorom som mohol zotrvať a cez ktorého som prebýval uprostred ľudí tej doby; tak tomu bolo vždy.“

Nie je to Boh, ktorý trestá. On dopúšťa utrpenie vtedy, keď ľudia rozhodnutím slobodnej vôle dajú vo svojom srdci priestor zlému a neolutujú to. Tieto utrpenia očisťujú duše, takže mnohé môžu byť zachránené pre večnosť, a to aj vtedy, ak sa ich život na zemi odvíjal ďaleko od Boha.

„Vďaka mojej nekonečnej dobrotivosti voči ľudstvu bol svet často očistený od svojej skazenosti. Aj naďalej som si teda volil duše, v ktorých som mal záľubenie, a vďaka ich spolupráci som mohol mať radosť zo svojich stvorení, z ľudí.“

Mesiáš – prítomnosť Otca medzi ľuďmi

Prislúbil som svetu Mesiáša. Čo všetko som len urobil, aby som pripravil jeho príchod! Zjavil som sa v biblických postavách, ktoré už tisícky rokov pred jeho príchodom na neho poukazovali!“

Spomeňme si tu na Abraháma, ktorý bol ochotný obetovať svojho syna, na ktorom spočívalo prisľúbenie; alebo na Mojžiša, ktorý vyviedol Boží ľud z egyptského otroctva; či na proroka Izaiáša, ktorý vo svojich piesňach o Božom služobníkovi poukazoval na Mesiáša, ktorý svojím utrpením a smrťou vykúpi ľudstvo z hriechov a prinesie záchranu a spásu. Nebeský Otec pokračuje vo svojom poslanstve tým, že kladie otázky, ktoré trápia mnohých ľudí a na ktoré potom on sám odpovedá jednoduchými slovami:

„Kto je tento Mesiáš? Odkiaľ prichádza? Čo bude robiť na zemi? V mene koho prichádza? Mesiáš je Boh. Kto je Boh? Boh je Otec, Syn a Duch Svätý. Odkiaľ prichádza – alebo – lepšie povedané: Kto mu kázal, aby prišiel medzi ľudí? Bol som to ja, jeho Otec, Boh. Koho bude na zemi zastupovať? Svojho Otca – Boha.“

Čo bude robiť na zemi? Bude ľudí oboznamovať s Bohom Otcom a bude ich učiť milovať ho. Nepovedal snád: „Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?... Prišiel som, aby som plnil vôľu môjho Otca... Otec vám dá všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene... Takto sa budete modliť: Otče náš, ktorý si na nebesiach...“ Pretože nato prišiel, aby oslávil Otca a aby ho ľudia spoznali. Na inom mieste hovorí: „Kto vidí mňa, vidí Otca... Ja som v Otcovi a Otec vo mne... Nik nepríde k Otcovi iba cezo mňa... Kto je so mnou, ten je aj s mojím Otcom.“

Túžba nebeského Otca žiť pri svojich deťoch

Pochopte, že od večnosti som mal len jediné pranie: **aby ma ľudia poznali a milovali; stále si želim byť pri nich.**“

Boh sa musel človeku zjaviť úplne nanovo, pretože človek stratil poznanie Boha pádom do hriechu. Boh sa postupne dával spoznávať hlbšie a hlbšie. Abraháma uisťuje o svojej ochrane.

„...Pán sa prihovril vo videní Abramovi takto: „Neboj sa, Abram, ja som tvoj štít“ (Gn 15,1). Mojžišovi sa dáva spoznať ako Jahve: „Ja som, ktorý som“ (Ex 3,14) a prorokom hovorí o svojom milosrdenstve a svojej nekonečnej láske. Božie zjavenie sa prehlbuje a rozvíja až do dnešných čias. Boh sa dáva spoznávať nám ľuďom stále väčšou mierou, aby sme ho mohli milovať a uctievať. Preto si nebeský Otec praje byť stále pri nás.“

„Chcete vierohodný dôkaz tejto túžby, ktorú som už vyjadril? Prečo som Mojžišovi nariadil, aby postavil stánok a zhotovil archu zmluvy, ak nie z mojej vrúcnej túžby prísť ku svojim stvoreniam,

k ľuďom, a prebývať s nimi ako Otec, ako brat a dôverný priateľ?! Oni na mňa však zabudli a urážali ma nespočetnými hriechmi. Potom som dal Mojžišovi svoje prikázania, aby si napriek všetkému spomenuli na Boha, svojho Otca a na jeho jediné pranie – zachrániť ich. Nariadením, aby zachovávali prikázania, si mali uchovať spomienku na nekonečne dobrotivého Otca, ktorému išlo len o ich prítomnú a večnú spásu.

Toto všetko znovu upadlo do zabudnutia a ľudia sa ponorili do omylu a strachu. Zachovávanie prikázaní, tak ako som ich dal Mojžišovi, bolo pre nich namáhavé. Vytvorili si iné zákony, ktoré dokázali ľahšie dodržiavať, pretože zodpovedali ich nerestiam. Vo svojom prehnanom strachu, ktorý mali zo mňa, postupne na mňa stále viac zabúdali, a zahrňali ma urážkami.

Moja láska voči týmto ľuďom, voči mojim deťom, však nikdy neprestala. Keď som musel skonštatovať, že sa ani patriarchom, ani prorokom nepodarilo ľudí priviesť k tomu, aby ma poznali a milovali, rozhodol som sa, že prídem ja sám.

Stal sa človekom z lásky k nám

Ako som to však mal urobiť, ako som sa mal dostať medzi ľudí? Nebolo inej cesty, než aby som prišiel ja sám – v druhej osobe môjho božstva.“

Sv. Ján píše: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby ne zahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3,16). Jediným motívom jeho konania je láska, jeho láska voči nám ľuďom, ktorých stvoril na svoj obraz. Preto je každá forma strachu alebo nedôvery voči Bohu ľžou. Pán Ježiš sa narodil ako dieťa v maštálke, aby tento strach a pochybnosti z nášho srdca zahnal. Keď Bohočloveka odmietli a bojovali proti nemu, nezasiahol hromom a bleskom, ale nechal sa zabiť a potom v sile svojej lásky vstal z mŕtvych, aby tým prekonal všetky následky hriechu vrátane smrti. Nebeský Otec to vysvetľuje matke Eugénii nasledovne:

„Spoznajú ma ľudia? Budú ma počúvať? Čo sa týka budúcnosti, pre mňa nič nie je skryté. Na obidve otázky si odpoviem sám: Ľudia nespoznajú, že som medzi nimi, hoci budú tak blízko mňa. V mojom Synovi ma budú potupovať i napriek všetkému dobrému, čo pre nich urobí. V mojom Synovi ma budú osočovať, ukrižujú ma, aby ma usmrtili. Prekriži to moje plány? Nie, moja láska voči mojim deťom, ľuďom, je jednoducho príliš veľká. Nedal som sa zastaviť. Povážte, že som vás v určitom zmysle miloval viac než svojho milovaného Syna, ešte lepšie povedané, viac než seba samého.

To, čo vám hovorím, je pravda, lebo keby postačovalo, aby za hriechy ostatných ľudí zadostučinilo jedno z mojich detí svojím životom a smrťou, ktoré by boli podobné životu a smrti môjho Syna – nedovolil by som to. Prečo? Pretože, keby som nechal trpieť stvorenie, ktoré milujem, **namiesto toho, aby som sám trpel v mojom Synovi**, zradil by som svoju lásku. Nikdy by som nechcel, aby moje deti takto trpeli.

To je teda v krátkosti príbeh mojej lásky až po môj príchod k ľuďom prostredníctvom môjho Syna. **Väčšina ľudí všetky tieto udalosti pozná, no to podstatné im pritom uniká – že to bola láska, ktorá všetko viedla!**

Áno, je to práve láska, na ktorú chcem pri tomto príbehu, ktorý ste práve čítali, nasmerovať váš pohľad. Táto láska je však zabudnutá. Chcem vám ju opäť pripomenúť, aby ste ma spoznali takého, aký som. Pretože voči Otcovi, ktorý vás tak veľmi miluje, sa nemôžete správať ako otroci, ktorí sú plní strachu. Ako vidíte, v tomto príbehu sme sa dostali ešte len k prvému dňu prvého storočia. Ja vás však chcem viesť ďalej až do našich dní, do 20. storočia.

Božie prostriedky

Ach, ako len ľudia zabudli na moju otcovskú lásku! A pritom vás milujem takou nežnou láskou! Čo som ešte neurobil v osobe môjho Syna, ktorý sa stal človekom? Božstvo sa zahalilo jeho človečenstvom – bol malý, chudobný, pokorený. So svojim Synom Ježišom som viedol život obety a práce. Prijímal som jeho modlitby, aby človek našiel predznačenú cestu, po ktorej môže vždy bezúhonne kráčať, aby napokon naisto prišiel ku mne. Iste, veľmi dobre viem pochopiť slabosť svojich detí. Preto som poprosil môjho Syna, aby im daroval prostriedky, ktoré im budú oporou v ich slabosti a po páde im pomôžu znovu vstať. Tieto **prostriedky** im pomôžu, aby sa očistili od hriechu, aby sa tak opäť stali **deťmi mojej lásky**.

Je to hlavne **sedem sviatostí** a predovšetkým ten veľký prostriedok, ktorý vás napriek vašim opakovaným pádom zachráni: Je to **Ukrižovaný**, je to **krv môjho Syna**, ktorá sa na vás, ak to chcete, v každom okamihu vylieva; vo sviatosti zmierenia alebo v obete svätej omše.“

Pán Ježiš, Bohočlovek, nás ľudí spasil, no keď sa rozhlíadneme okolo seba, veľa z vykúpeného ľudstva nevidíme. Ako je to možné? Áno, bezpochyby sme spasení, ale na to, aby milosti vykúpenia pôsobili v našom živote, je potrebné, aby sme sa vnútorne otvorili svojou úprimnou ochotou k obráteniu.

„Moje drahé deti, už po dvadsať storočí vás zahrňam týmito veľkými milosťami, no výsledok je skutočne veľmi úbohý! Koľko z mojich stvorení, ktoré sa prostredníctvom môjho Syna stali deťmi mojej lásky, sa aj tak neskôr veľmi rýchlo vrhlo do večnej priepasti! V skutočnosti nespoznali moju nekonečnú dobrotu – a ja vás predsa tak veľmi milujem! No vy, ktorí viete, že napokon ja sám prichádzam, aby som s vami hovoril a dal vám spoznať moju lásku, majte aspoň vy so sebou zľutovanie a nevrhajte sa do priepasti! Ja som predsa váš Otec.

Podťe ku mne s dôverou

Bolo by to vôbec možné, aby ste po tom, čo ste ma nazvali svojim Ocom a dokázali mi svoju lásku, našli vo mne srdce, ktoré by bolo také tvrdé a bezcitné, žeby som vás nechal zahynúť? Nie, nie, tomu neverte! Ja som predsa ten najlepší spomedzi otcov! Poznám slabosť svojich stvorení! Podťe, podťe ku mne s dôverou a láskou a nakoľko oľutujete, natoľko vám odpustím! Aj keby vaše hriechy boli odporne ako bahno, pre vašu dôveru a lásku na ne zabudnem tak dokonale, že nebudete súdení! Som spravodlivý, áno, to je pravda, ale láska zaplatí všetko.

Počúvajte, deti moje, poviem vám prirovnanie, ktoré vás uistí o mojej láske. Pre mňa sú vaše hriechy ako železo, vaše skutky vykonané z lásky sú však oproti tomu ako zlato. Keby ste ma zaťažili aj tisíc kilami železa, bolo by to pre mňa menej, ako keby ste mi darovali desať kíl zlata. To znamená, že trochou lásky sa dá napraviť nadmiera zloby. Toto je len veľmi slabý obraz môjho súdu nad mojimi deťmi, nad všetkými ľuďmi bez výnimky. Len musia prísť ku mne. Som vám tak blízko! Na to, aby ste neboli súdení, alebo boli nanajvýš súdení nekonečne milosrdnou láskou, stačí, keď ma budete len milovať a ctíť.

Nepochybujte o tom! Keby moje srdce také nebolo, už dávno by som svet zničil zakaždým, keď spáchal hriech! No vy ste toho svedkami, že vás v každom okamihu chránim prostredníctvom milostí a dobrodení. Z toho si môžete vyvodíť záver, že je tu Otec nad všetkých iných otcov, ktorý vás miluje a ktorý vás nikdy neprestane milovať, za predpokladu, že to aj sami budete chcieť.

Križ a svätá Eucharistia

Prichádzam k vám dvoma cestami: prostredníctvom križa a Eucharistie. Križ je mojou cestou, aby som zostúpil k svojim deťom, pretože križom som vás prostredníctvom môjho Syna vykúpil. Pre vás je križ cestou, aby ste vystúpili k môjmu Synovi a od môjho Syna ku mne. Bez križa by ste nikdy nemohli prísť ku mne, pretože hriechom človek privolal na seba trest – odlúčenie od Boha. **V Eucharistii prebývam medzi vami ako Otec vo svojej rodine.** Chcel som, aby môj Syn ustanovil Eucharistiu, aby sa z každého svätostánku stala zásobáreň mojich milostí, bohatstva a mojej lásky, ktoré chcem rozdávať ľuďom, mojim deťom. Vždy sú to obidve tieto cesty, ktorými bez prestania prúdi moja moc, ako aj moje nekonečné milosrdenstvo...

Teraz, keď som vám ukázal, že ma môj Syn Ježiš Kristus zastupuje u ľudí a ja prostredníctvom neho ustavične prebývam medzi nimi, vám chcem okrem toho ukázať, že k vám prichádzam aj prostredníctvom **Ducha Svätého**.

Vnútorný prítok Otca cez Ducha Svätého

Pôsobenie tejto tretej osoby môjho božstva sa uskutočňuje bez hluku a človek to často ani nezbadá. Pre mňa je to však veľmi vhodný a účinný prostriedok, aby som prebýval nielen vo svätostánku, ale aj v duši tých, ktorí sú v stave milosti. Takto si môžem postaviť svoj trón v samotnej duši a v nej navždy prebývať ako pravý Otec, ktorý miluje svoje dieťa, chráni ho a je mu oporou.“

Mnohí ľudia si nedokážu vychutnať prítomnosť nebeského Otca v Eucharistii, pretože o tom nič nevedia alebo od narodenia patria k inému náboženstvu. Ak sa napriek tomu snažia žiť podľa svojho svedomia, môžu sa nachádzať v stave milosti. V ich srdci chce nebeský Otec prebývať prostredníctvom prítomnosti Ducha Svätého. Voči každému svojmu dieťaťu sa totiž chce všetkými prostriedkami prejať ako Otec.

„Nikto nedokáže pochopiť radosť, ktorú prežívam, keď som s dušou celkom sám. Ešte nikto **dosiaľ nepochopil nekonečnú túžbu môjho Božieho otcovského srdca, ktorou je to, aby ma všetci ľudia, spravodliví i hriešnici, poznali, milovali a uctievali.** Odtiaľ pochádza táto trojnásobná úcta (byť **poznaný, milovaný a uctievaný**), ktorú si prajem od človeka, aby som vždy mohol byť milosrdný a dobrý aj voči najväčším hriešnikom.

Moje Srdce je rovnako citlivé ako vaše

Čo všetko som len spravil pre svoj ľud, počnúc od Adama až po Jozefa, adoptívneho Ježišovho otca, a od Jozefa až po dnešný deň, aby som človeku pomohol prejavovať mi tú osobitnú úctu, ktorá mi ako Otcovi, Stvoriteľovi a Spasiteľovi patrí! Napriek tomu mi táto osobitná úcta, po ktorej som tak túžil a ešte stále túžim, doteraz nebola preukázaná.

V knihe Exodus čítate, že Bohu treba prejať osobitnú úctu. Zvlášť na to poukazujú Dávidove žalmy. V desiatich prikázaniach, ktoré som ja sám dal Mojžišovi, som na prvé miesto stanovil: „Budeš sa klaňať jedinému Bohu a milovať ho!“ Niekoľko milovať a ctiť sú dve formy prejavu, ktoré patria spolu.

Keďže som vás zahrnul toľkými dobrodeniami, aj vy by ste si ma mali ctíť osobitným spôsobom!
Keď som vám daroval život, chcel som vás stvoriť na svoj obraz. Preto je vaše srdce rovnako citlivé ako moje a moje je také citlivé ako vaše.

Otec prosí o našu lásku

Vari by ste neurobili všetko pre jedného z vašich susedov, ktorý by vám prejavil čo i len malú láskavosť, aby vám spravil radosť? Aj ten najmenej citlivý človek by voči takejto osobe prechovával nezabudnuteľnú vďačnosť, ba každý by sa usiloval prejať jej ešte väčšiu priazeň ako poďakovanie za prejavenu pozornosť. Dobré. Ja však budem voči vám oveľa vďačnejší, áno, zaistím vám večný život, ak mi prejavíte len malú láskavosť tým, že si ma budete uctievať, ako vás o to žiadam. Veľmi dobre vidím, že si ma uctieвате v mojom Synovi a že sú duše, ktoré mi prostredníctvom môjho Syna dávajú všetko, ale takých duší je málo. Nemyslíte si, že by ste si ma nectili, keď prejavíte úctu môjmu Synovi. Samozrejme, že si ma ctíte, keďže ja prebývam vo svojom Synovi. Všetko, čo je na jeho slávu, oslavuje aj mňa. Chcel by som však, aby človek vzdal svojmu Otcovi a svojmu Stvoriteľovi osobitnú úctu. Čím väčšiu úctu preukážete mne, tým viac si budete ctíť Syna, pretože On je Slovom, ktoré sa z mojej vôle stalo človekom a prebývalo medzi vami, aby vám dal spoznať toho, ktorý ho poslal.“

U niekoho by sa tu mohla ľahko vynoriť otázka: Prečo Boh tak veľmi trvá na tom, aby bol uctievaný? Nie je to príliš egoistické pranie, čo by človek nečakal od Boha, ktorý je čistou, nezištnou a seba rozdávacou láskou? Pri odpovedi na túto otázku sa treba vyvarovať toho, aby sme na Boha prenášali ľudské egoistické túžby po uznaní a pocte. Ctíť si Boha, to je primeraný výraz lásky stvorenia k svojmu Stvoriteľovi. Keď si človek uvedomí, že za všetko čím je a čo má, vďačí milujúcemu Otcovi, a túto závislosť uzná, stúpa v jeho duši nielen vďačnosť, ale aj potreba prejať tomuto Bohu všetku česť a slávu. „Sláva Otcu...“ sa potom stane živou skutočnosťou. Človek, ktorý si ctí Boha Otca, žije pravdupovediac tú ľudsky najprirodzenejšiu a jemu vlastnú závislosť dieťaťa, ktoré sa cíti byť milované a v bezpečí, a tak zakusuje vnútornú slobodu a pravé šťastie. Keď nás teda nebeský Otec prosí, aby sme si ho uctievali, chce nám tým dopomôcť k nášmu šťastiu.

Oni ma nepoznajú, no ja ich poznám všetkých

„Ak ma spoznáte, budete ma milovať a budete milovať aj môjho milovaného Syna viac ako doposiaľ. Pohliadnite len, koľké z mojich stvorení, ktoré sa cez tajomstvo vykúpenia stali mojimi deťmi, sa neposilňujú na pastvinách, ktoré som im prostredníctvom svojho Syna pripravil. Pozrite, koľko je tých – aj vy takých poznáte, ktorí tieto pastviny ešte vôbec nepoznajú; a koľké stvorenia, ktoré z mojej ruky vyšli, ani len nepoznajú tú ruku, ktorá ich stvorila! Vy o nich nevíete nič, no ja ich poznám všetkých. Ach, ako by som vám len všetkým dal rád vedieť, že som pre vás všemohúcim Otcom a prostredníctvom svojich dobrodení by som ním bol aj pre nich. Tak rád by som im pomohol, aby pomocou môjho zákona viedli šťastnejší život!

Prial by som si, keby ste k nim v mojom mene išli a rozprávali im o mne. Áno, povedzte im, že majú Otca, ktorý, potom ako ich stvoril, im chce darovať poklady, ktoré má. No najmä im povedzte, že na nich myslím, milujem ich a chcem ich obdarovať večnou blaženosťou. **Áno, to vám sľubujem: Ľudia sa rýchlejšie obrátia!**

Nastala moja hodina

Verte mi, keby ste si ma hned' od počiatkov Cirkvi začali ctíť a učili ľudí, aby mi preukazovali osobitnú úctu, po dvadsiatich storočiach by bolo len málo tých, ktorí by padli do modloslužby a žili v pohanstve. Málokto by sa nechal zviest' niektorou z mnohých bludných a pomýlených siekt, do ktorých sa človek slepo dostal, aby sa potom vrhol do priepasti večného ohňa. Pozrite, koľko práce ešte treba vykonať! **Nastala moja hodina! Je potrebné, aby ma ľudia poznali, milovali a uctievali, aby som potom, ako som ich stvoril, mohol byť ich Otcom, potom ich záchrancom a napokon príčinou ich večnej blaženosti.**

Doposiaľ som s vami hovoril o veciach, ktoré ste už vedeli. Chcel som vám ich pripomenúť, aby ste boli stále hlbšie presvedčení o tom, že som Otcom, ktorý je nadovšetko dobrý, a nie ten, ktorý vám naháňa hrôzu, ako sa domnievate; a okrem toho som Otcom všetkých ľudí žijúcich v súčasnosti, ako aj tých, ktorých ešte do konca sveta stvorím. Vedzte tiež, že chcem, aby ma ľudia poznali, milovali a najmä uctievali. Všetci nech spoznajú moju nekonečnú dobrotu voči všetkým ľuďom, zvlášť ale voči hriešnikom, chorým, zomierajúcim a všetkým trpiacim. Nech vedia, že mám len jednu jedinú túžbu: všetkých ich milovať, darovať im svoju milosť, odpustiť im, keď oľutujú, a predovšetkým ich nesúdiť podľa mojej spravodlivosti, ale podľa môjho milosrdenstva, aby boli všetci spasení a pripočítaní k mojim vyvoleným.

Na záver tohto krátkeho výkladu vám dávam prísľub, ktorý pretrvá až do večnosti: **S dôverou a láskou ma nazývajte mojim menom – Otec. A od tohto Otca dostanete všetko, s láskou a milosrdenstvom vám všetko daruje.**

Dielo uprostred všetkých národov

Nebeský Otec diktoval posolstvo v latinčine, no sr. Eugénia tomuto jazyku nerozumela, keďže do školy chodila len tri roky. Táto skutočnosť bola pre biskupa Alexandra Caillota, ktorému pripadla úloha vysloviť posudok v mene Cirkvi, ďalším dôkazom pravosti. Preto dal nebeský Otec jasný návod k tomu, ako treba s textom ďalej zaobchádzať:

„Nech sa tvoj duchovný otec, môj syn, uvážene zasadí za moju slávu, a čo som ti nadiktoval a ešte ti budem diktovať, nech preloží vetu po vete; bez toho, aby k tomu niečo pridal. Pretože písomná správa o tom, čo chcem ľuďom dať pochopiť, má byť pre nich jednoduchá a na čítanie príjemná. Každý deň ti budem trochu rozprávať o mojich prianiach týkajúcich sa ľudí: o mojich radoostiach a starostiach a ľuďom ukážem najmä svoju nekonečnú dobrotu a nehu mojej súcitnej a milosrdnej lásky.

Chcel by som tiež, nech ti tvoji predstavení dovoľia, aby si svoje voľné chvíle mohla využiť na to, aby si sa rozprávala so mnou; **aby si si mohla vziať polhodinu voľna cez deň na to, aby si ma potešila a milovala.** Takto pripravíš srdcia ľudí, mojich detí, na to, aby pracovali na šírení tejto úcty, ktorej mimoriadnu formu vám práve zjavujem. Tým máte dospieť k väčšej dôvernosti voči tomuto Otcovi, ktorý chce, aby ho jeho deti milovali.

Aby sa toto dielo, ktoré chcem uskutočniť medzi ľuďmi, mohlo čo najrýchlejšie rozšíriť medzi všetky národy bez toho, aby sa tí, ktorí sú poverení jeho šírením, dopustili čo i len najmenšej nepozornosti, prosím ťa, aby si dni svojho života prežívala v hlbokom sústreďení. Budeš šťastná, keď so stvoreniami

budeš hovoriť len málo; a hoci si aj uprostred nich, v odlúčenosti svojho srdca budeš hovoriť so mnou a budeš ma počúvať.“

Tieto prosby nebeského Otca môže každý z nás aplikovať vo svojom vlastnom živote, a tak mať účasť na tom, „*aby sa toto dielo... mohlo čo najrýchlejšie rozšíriť medzi všetky národy*“.

„Napokon chcem, aby si postupovala nasledovne: Keď ti príležitostne poviem niečo, čo je určené pre teba, napíš to, čo ti zverím, do osobitného malého zošita. Tu sa však vyslovene obraciam na ľudí.

Mojim najväčším šťastím je zachrániť človeka

Žijem s ľuďmi v ešte tesnejšej blízkosti, než môže byť matka blízko svojim deťom. Od stvorenia človeka som ani na okamih neprestal byť po jeho boku; ako jeho Stvoriteľ a Otec pociťujem túžbu milovať ho. Nie však preto, lebo ho potrebujem; nie, ale moja láska Otca a Stvoriteľa spôsobuje, že pociťujem túto potrebu milovať človeka. Preto som mu nablízku, všade ho nasledujem, vo všetkom mu pomáham a som tu stále pre neho. Vidím, čo potrebuje, poznám jeho námahy a všetky jeho priania a túžby a mojím najväčším šťastím je ponáhľať sa mu na pomoc a zachrániť ho. Ľudia sa domnievajú, že som Boh, ktorý vzbudzuje hrôzu a uvrhol by celé ľudstvo do pekla. Aké prekvapenie zažijú na konci čias, keď uvidia, koľké duše, o ktorých si mysleli, že sú zatratené, požívajú večnú blaženosť medzi vyvolenými!

Nikdy nezabudnem na svoje dieťa!

Prial by som si, aby všetky moje stvorenia boli pevne presvedčené o tom, že existuje Otec, ktorý nad nimi bdie a už tu na zemi im chce darovať predchuť večnej blaženosti. Matka predsa nikdy nezabudne na malé stvorenie, ktoré priviedla na svet. Nie je ešte krajšie, že ja pamätám na všetky stvorenia, ktorým som daroval život? **Keď teda matka miluje toto malé stvorenie, ktoré som jej daroval, potom ho ja milujem ešte viac než ona, pretože som ho stvoril.** A keď sa aj niekedy stane, že matka miluje svoje dieťa menej pre nejakú chybu, ktorou je ono postihnuté, ja, naopak, ho budem milovať o to viac. A keby matka dokonca zašla až tak ďaleko, že by zabudla na svoje dieťa alebo by naň myslela len zriedkavo – najmä ak je už dosť veľké a nepotrebuje jej bedlivú starostlivosť, ja naň nikdy nezabudnem!

Milujem ho vždy; aj vtedy, keď si na mňa, svojho Otca a Stvoriteľa, už ani nespomenie, ja budem naň myslieť a naďalej ho milovať.

Nebeská blaženosť už tu na zemi

Už som vám povedal, že by som vám už aj tu na zemi chcel darovať večnú blaženosť, no vy ste ešte nepochopili tieto slová a ich význam:

Ak ma milujete a ak ma s dôverou nazývate lúbezným menom Otec, začínate žiť už tu na zemi tú lásku a dôveru, ktorá bude vo večnosti tvoriť celé vaše šťastie. Túto láskyplnú dôveru budete ospevovať v nebi v spoločenstve vyvolených. Nie je to snáď predzvesť nebeskej blaženosti, ktorá sa nikdy nekončí?

Preto si prajem, aby si človek často spomenul na to, že som tam, kde je on, pretože by vôbec nemohol žiť, keby som ja pri ňom nebol prítomný a živý tak, ako je aj on živý. Napriek tomu, že neverí, ja mu neprestávam stáť po boku. Ó, ako len túžim po tom, aby sa pred mojimi očami uskutočnil

plán, ktorý vám teraz odovzďavam, keďže až po dnešný deň človek len sotva myslel na to, aby Bohu, svojmu Otcovi, spravil túto láskavosť.

Chcem byť nádejou ľudstva

Pozrite, tu je plán, ktorý pre vás mám: Chcel by som, aby sa medzi človekom a jeho nebeským Otcom vytvorila a upevnila veľká dôvera, pravý duch familiárnej dôvernosti a zároveň taktnosť plná úcty a rešpektu, aby sa moja veľká dobrota nezneužívala.

Poznám vaše potreby, priania a všetko, čo nesiete vo svojom najhlbšom vnútri. Aký by som však bol šťastný a vďačný, keby ste prichádzali ku mne a zverovali mi svoje ťažkosti tak, ako to robí dieťa, ktoré svojmu otcovi úplne dôveruje. Ako by som vám len mohol niečo odprieť – či už je to nepatrné, alebo veľmi dôležité, keby ste ma o to prosili? A i keď ma nevidíte – nebadáte, ako som vám nablízku v udalostiach, ktoré sa dejú vo vás a okolo vás?

Jedného dňa pochopíte, aké to bolo pre vás záslužné, že ste vo mňa verili bez toho, aby ste ma videli! Aj teraz, keď som tu medzi vami všetkými ako osoba, nevidíte ma, keď k vám hovorím a neprestajne vám všetkými možnými spôsobmi opakujem, že vás milujem a chcem, aby ste ma poznali, milovali a uctievali osobitnou úctou. Nevidíte ma; s výnimkou jedného jediného človeka – tej, ktorej toto poslanstvo diktujem. Jedna jediná uprostred celého ľudstva! A predsa hovorím k vám všetkým – v tejto jedinej, ktorú vidím a ku ktorej hovorím, vidím všetkých a hovorím ku všetkým a ku každému jednotlivu a milujem vás tak, akoby ste ma videli!

Prajem si teda, aby ma ľudia spoznali a mohli pocítiť, že som každému z nich nablízku! Myslite na to, že chcem byť nádejou ľudstva. A nie som ňou už snád? Keby som nebol nádejou človeka, už by bol stratený! No je nevyhnutné, aby ma ľudia ako takého spoznali, aby pokoj, dôvera a láska mohli vstúpiť do srdca človeka. Pokoj, dôvera a láska privedú potom ľudí ku vzťahu so svojim Otcom, Otcom neba a zeme.

Aká veľká by bola moja radosť

Nemyslite si, že som hrôzostrašný stavec, ako ma ľudia zobrazujú na svojich obrazoch a vo svojich knihách. Nie, nie; nie som ani starší, ani mladší ako môj Syn a Duch Svätý.

Preto by som chcel, aby ma všetci ľudia – počínajúc deťmi až po ľudí vo vysokom veku – oslovovali dôverným menom Otec a priateľ, keďže som stále pri vás, a aby ma volali dokonca bratom, pretože sa vám pripodobňujem, aby ste vy boli podobní mne. Aká by to bola pre mňa radosť, keby rodičia učili svoje deti, aby ma často volali mojím menom Otec, pretože ním naozaj som. Ako veľmi by som si priať, aby sa do týchto mladých duší zasiała detská dôvera a láska ku mne! Ja som predsa pre vás urobil všetko, neurobili by ste teraz toto aj vy pre mňa?

Chcem zaujať miesto v každej rodine

Chcem zaujať miesto v každej rodine, aby som tu bol doma tak, že by všetci mohli s úplnou istotou povedať: ‚Máme Otca, ktorý je nekonečne dobrý, nesmierne bohatý a nadovšetko milosrdný. Myslí na nás a je pri nás, miluje nás, dáva na nás pozor, nesie nás a je nám oporou. Dá nám všetko, čo nám chýba, keď ho o to prosíme. Patria nám všetky jeho bohatstvá, dostaneme všetko, čo potrebujeme.‘ Ved' práve preto som tu, aby ste ma prosili o to, čo potrebujete: ‚Proste a dostanete.‘ Vo svojej otcovskej

dobrotivosti vám dám všetko za predpokladu, že všetci vo mne uvidia pravého Otca, ktorý žije medzi svojimi, pretože to aj naozaj robím. Okrem toho si prajem, aby si každá rodina vystavila na viditeľné miesto obraz, ktorý neskôr ukážem svojej „malej dcérke“ (čím myslí matku Eugéniu).

Želal by som si, aby sa takto každá rodina dala pod moju mimoriadnu ochranu, aby si ma mohla ľahšie uctievať. Tu pred mojím obrazom mi rodina každý deň umožní mať účasť na jej núdzi i na jej práci, na jej námahách, utrpeniach a prianiach, ale i na jej radoostiach, pretože otec musí vedieť všetko, čím žijú jeho deti. Samozrejme, že to viem, veď som predsa tu; no ako veľmi milujem jednoduchosť! Dokážem sa skloniť k okolnostiam vášho života. Stávam sa malým s malými, dospelým s dospelými a so starčekmi budem starcom. Stávam sa im podobným, aby všetci pochopili, čo im chcem povedať pre ich posvätenie a na moje oslávenie.

Ešte stále nemáte dostatok dôkazov?

Nenachádzate dôkaz toho, čo som vám práve povedal, v mojom Synovi, ktorý sa stal malým a slabým tak ako ste vy? Ešte stále nemáte dostatok dôkazov ani teraz, keď vidíte, ako sa vám prihovám? Nevybral som si spomedzi vás biedne stvorenie, akým vy ste, aby som k vám prehovoril, aby ste mohli pochopiť, čo vám chcem povedať? A teraz, nestal som sa vám podobným? Pozrite predsa, svoju korunu som zložil k svojim nohám a svet som si privinul na srdce. Zanechal som svoju slávu v nebi a prišiel som sem, aby som sa stal všetkým pre všetkých, chudobným pre chudobných a bohatým pre bohatých.

Chcem chrániť mladých

Ako nežný otec by som chcel chrániť mladých. Na svete je toľko zla! Tieto úbohé neskúsené duše sa nechávajú zvádzať lákadlami hriechu, ktorý ich postupne vedie do úplného zruinovania.

Ó, vy mladí ľudia, ktorí zvlášť potrebujete niekoho, kto v živote nad vami bdie, aby ste sa dokázali vyhnúť zlu, podte ku mne! Ja som váš Otec, ktorý vás miluje viac než vás kedy bude milovať akékoľvek iné stvorenie! Hľadajte útočisko v mojej blízkosti, zverte mi svoje myšlienky a priania.

Budem vás nežne milovať. Dám vám potrebné milosti pre prítomnosť a požehnám vašu budúcnosť. Buďte si istí, že ani po pätnástich, dvadsiatich, dvadsiatich piatich alebo po tridsiatich rokoch, čo som vás stvoril, na vás nezabudnem.

Podte ku mne! Ja predsa vidím, ako veľmi potrebujete takého láskavého a nekonečne dobrého otca, akým som ja. Nechcem sa zdržiavať pri tom, čo by sa tu ešte dalo povedať; o tom môžem hovoriť aj neskôr. Teraz chcem prehovoriť zvlášť k dušiam tých, ktorých som si vyvolil: ku kňazom a rehoľníkom. S vami, milované deti mojej lásky, mám veľké plány!

PÁPEŽOVI

V prvom rade sa obraciam na teba, svojho milovaného syna, môjho zástupcu, aby som toto dielo vložil do tvojich rúk. Malo by sa uprednostniť pred všetkým ostatným, no pre strach, ktorý vnukol človeku diabol, sa uskutoční až v tejto dobe.“

Nech nás to neprekvapuje, že nebeský Otec nazýva pápeža svojim zástupcom, i keď sme zvyknutí hovoriť o pápežovi ako o „zástupcovi Krista“. Jednota nebeského Otca so svojim Synom mu toto oslovenie dovoľuje. Aké veľké je teda povolanie Petra a jeho nástupcov byť zástupcom nebeského Otca na tejto zemi! Vyjadrujeme to vlastne aj v oslovení Svätý Otec. Práve preto by mal oveľa viac ako iní chápať úmysly nebeského Otca a osvojiť si ich. Podporujme ho v tom našou modlitbou a obetou, aby sa na zemi mohli uskutočniť Božie plány a želania.

„Ach, prial by som si, keby si dokázal pochopiť dosah tohto diela, jeho veľkosť, šírku, hĺbku a výšku. Prial by som si, keby si pochopil nezmerné priania, ktoré mám pri pohľade na súčasné a budúce ľudstvo! Keby si vedel, ako veľmi túžim po tom, aby ma ľudia poznali, milovali a vzdávali mi osobitnú úctu! Túto túžbu nesiem v sebe od večnosti a od stvorenia prvého človeka. Voči človeku som toto prianie vyjadril už pomerne často, predovšetkým v Starom zákone, no človek ho nikdy nepochopil. Táto túžba mi dáva zabudnúť na všetko, čo bolo predtým, len nech sa teraz toto prianie uskutoční na celom svete vo všetkých mojich stvoreníach.

Znižujem sa až k tomu najbiednejšiemu z mojich stvorení, aby som v jej nevedomosti mohol hovoriť k nej a cez ňu k ľuďom bez toho, aby si uvedomovala veľkosť diela, ktoré chcem medzi ľuďmi vykonať. O teológii s ňou hovoriť nemôžem, určite by som neuspel, pretože by tomu nerozumela. Dopúšťam to, že je taká, pretože tým sa môže moje dielo uskutočniť cez jednoduchosť a nevinnosť. Teraz je však na tebe, aby si dal toto dielo preskúšať primeraným štúdiom a čo najskôr ho uviedol do života.“

Sviatok k úcte nebeského Otca

Nebeský Otec si prial sviatok na svoju počesť. Nie preto, žeby to potreboval pre seba, ale preto, že jeho uctievanie bude požehnaním pre nás.

„K tomu, aby ma ľudia poznali, milovali a uctievali osobitným kultom, neprosím o nič výnimočné. Želám si len toto:

Želám si, aby mi bol zasvätený len jeden deň alebo aspoň jedna nedeľa, kedy budem mimoriadnym spôsobom uctievaný ako **Otec celého ľudstva**.

Pre tento sviatok si prajem vlastný formulár svätej omše a vlastné proprium na modlitbu liturgie hodín. Nie je ťažké nájsť k tomu príslušné texty vo Svätom písme.

Ak sa rozhodnete prejať mi túto mimoriadnu úctu v nedeľu, volím si prvú nedeľu v auguste, ak si vyberiete niektorý deň počas týždňa, tak 7. august.“ (pozri stanovisko vtedajšieho diecézneho biskupa, str. 27)

Hoci tento sviatok zatiaľ nie je oficiálne zavedený do liturgického kalendára Cirkvi, môžeme ho už sláviť vo svojom srdci, a tak si v mene celého ľudstva uctiť nebeského Otca.

Želania a prosby nebeského Otca

„Nech sa celý **klérus** usiluje o to, aby sa táto **úcta rozvinula**. Nech ma zvlášť klerici predstavia ľuďom takého, aký som a aký voči nim vždy budem – ako toho najnežnejšieho a najláskavejšieho Otca zo všetkých.

Prajem si, nech sa **klérus** postará o to, aby som mohol vstúpiť do **všetkých rodín a nemocníc**, aj do **dielní a fabrik**, do **kasární a zasadacích sál**, v ktorých robia rozhodnutia ministri národov, áno, napokon všade tam, kde sa zdržiavajú moje stvorenia, hoci by tam bolo čo i len jedno jediné z nich.

Viditeľným znamením mojej neviditeľnej prítomnosti nech je obraz, ktorý ukazuje, že som naozaj tu a že som tu prítomný. Tak budú ľudia vykonávať všetky svoje činnosti pred očami svojho Otca a ja sám spočiniem svojím pohľadom na stvorenia, ktoré som stvoril a prijal za svoje dieťa. Takto budú všetky moje deti žiť pod pohľadom svojho nežného Otca. Zaiste, aj teraz som všade, no rád by som bol zobrazený tak, aby ma ľudia mohli vnímať svojimi zmyslami.

Nech si počas roka **klérus a veriaci** navyknú na niekoľko **pobožností** k mojej úcte, a to bez toho, aby zanedbali svoje bežné práce.

Nech idú moji kňazi nebojácne všade, ku všetkým národom, aby ľuďom priniesli plameň mojej otcovskej lásky. Vtedy sa podarí duše osvietiť a získať, a to nielen spomedzi neveriacich, ale aj zo všetkých odštiepených zoskupení, ktoré nepatria k pravej Cirkvi. Áno, nech aj títo ľudia, ktorí sú mojimi deťmi, uvidia pred sebou horieť tento plameň, nech spoznajú pravdu, osvoja si všetky kresťanské čnosti a praktizujú ich.

Zvlášť si prajem, aby som bol uctievaný v **kňazských seminároch, noviciátoch, školách a internátoch**. Nech ma všetci – od najmenších po najväčších – spoznajú a milujú ako svojho Otca, Stvoriteľa a Spasiteľa.

Nech **kňazi vo Svätom písme s veľkou horlivosťou skúmajú, čo som ohľadom úcty**, ktorú chcem prijímať od ľudí, **povedal už skôr**, pretože to zostalo až dodnes bez povšimnutia.

Nech pracujú aj na tom, aby sa moje priania a moja vôľa stali známe všetkým veriacim a všetkým ľuďom, pričom nech presne rozlišujú, čo chcem povedať všeobecne všetkým ľuďom a čo chcem povedať zvlášť kňazom, rehoľníkom a rehoľníckam. Tieto duše si volím, aby mi viac než ľudia vo svete preukazovali veľkú úctu.“

Všetky tieto priania, usmernenia a prosby nebeského Otca boli určené priamo Svätému Otcovi, ktorý má v oblasti ich realizácie medzi klérom či ľuďom posledné slovo. Nebeský Otec svoje láskyplné poslanstvo pre pápeža uzatvára nasledovnými slovami:

„Iste, bude to potrebovať čas, kým sa tieto slová, tento plán, ktorý som vytvoril pre ľudstvo a ktorý som ti odovzdal, naplno uskutočnia. No jedného dňa, vďaka modlitbám a obetám veľkorysých duší, ktoré sa obetujú za toto dielo mojej lásky, áno, jedného dňa sa moja túžba naplní. Budem ťa žehnať, syn môj milovaný, a stonásobne ťa odmením za všetko, čo vykonáš na moju slávu.“

BISKUPOVI

Nebeský Otec sa tu osobne obracia na Mons. Alexandra Caillota, diecézneho biskupa z Grenoblu. Odovzdáva mu zodpovednosť za šírenie posolstva a poveruje ho, aby sa zasadil za uskutočnenie jeho prianí. Otec pritom dáva presné usmernenia, ako a s kým má biskup tieto Božie plány uskutočniť.

„Aj na teba, syn môj Alexandre, chcem upriamiť svoje slovo, aby sa moje priania uskutočnili na celom svete. Je nevyhnutné, aby si bol spolu s duchovným otcom ‚malej kvetinky‘ môjho Syna Ježiša ([matky Eugénie](#)) podporovateľom tohto diela, teda tejto osobitnej úcty, ktorú očakávam od ľudí. Vám obom, mojim deťom, zverujem toto dielo a jeho významnú budúcnosť.

Hovorte o tom naliehavo a vytrvalo, urobte známym, čo vám hovorím, aby ma všetky moje stvorenia poznali, milovali a uctievali. Takto splníte to, čo od vás očakávam, čiže moju vôľu a uskutočníte moje želania, ktoré v sebe už oddávna v tichosti nosím. Za všetko, čo urobíte pre moju slávu, vykonám dvojnásobok pre vašu spásu a posvätenie. Ale až v nebi – a len v nebi – napokon uvidíte veľkú odmenu, ktorú dám zvlášť vám, ako aj všetkým, ktorí budú pracovať pre tento cieľ.

Človeka som stvoril pre seba a jeho srdce je stvorené pre mňa

Človeka som stvoril pre seba a je teda aj správne, aby som bol pre človeka VŠETKÝM. Mimo svojho Otca a Stvoriteľa nebude človek požívať žiadnu pravú radosť, pretože jeho srdce nie je stvorené pre nič iné než pre mňa. Aj z mojej strany je moja láska k mojim stvoreniam taká veľká, že radosť byť medzi ľuďmi sa nevyrovná ničomu.

Moja sláva v nebi je nekonečne veľká, a predsa je ešte väčšia, keď som medzi mojimi deťmi, medzi ľuďmi celého sveta. **Vaše nebo**, stvorenia moje, **je v raji** s mojimi vyvolenými, pretože tam hore v nebi budete v ustavičnom nazeraní ponorení do mňa a budete sa tešiť večnej sláve. **Moje nebo je však na zemi**, pri vás všetkých, ľudia! Áno, na zemi a **vo vašich dušiach hľadám svoje zalúbenie a radosť**. Vy mi dokážete darovať túto radosť a svojmu Stvoriteľovi a Otcovi, ktorý po nej túži a očakáva ju od vás, ju aj dlhujete. “

Otec – prameň všetkého života a každej lásky

V nasledujúcom odseku nebeský Otec zdôrazňuje, že on je zdrojom všetkého života a každej lásky. Z tejto nekonečnej lásky, ktorá sa dáva, vychádza Syn, takže o sebe môže povedať: „*Lebo ako Otec má život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe*“ (Jn 5,26).

Syn teda prijíma všetko od Otca: „*Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí Otec, to robí podobne aj Syn*“ (Jn 5,19). Prameňom všetkého života a každej lásky je vždy Otec, ako vo vnútornom živote Najsvätejšej Trojice, tak aj vo stvorenom svete viditeľnom i neviditeľnom. Syn žije s Otcom ustavične v takom dokonalom spoločenstve života a lásky, že sa modlil: „*A všetko, čo je moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje*“ (Jn 17,10). Tento Otec, prameň každej lásky – aj všetkej materinskej lásky, je rovnakým spôsobom pôvodcom Ducha Svätého. Veľmi jednoduchými slovami hovorí nebeský Otec o tomto krásnom spoločenstve lásky v Najsvätejšej Trojici v posolstve sr. Eugénii.

„Moja radosť prebývať medzi vami nie je pre mňa o nič menšia než tá, ktorú som zakusoval vtedy, keď som bol pri svojom Synovi Ježišovi počas jeho života na zemi. Bol som to JA, kto poslal môjho Syna. Počal sa skrze môjho Ducha Svätého, ktorým som opäť JA – jedným slovom: Vždy som to bol JA.

Keďže vás, stvorenia moje, milujem ako môjho Syna, ktorým som JA, hovorím vám, ako aj jemu: „Vy ste moje milované deti, v ktorých mám zaľúbenie.“ Preto som rád vo vašej spoločnosti a prajem si pri vás zostať. Moja prítomnosť medzi vami je ako slnko, ktoré svieti na zem. Ak ste skutočne ochotní prijať ma, prídem k vám veľmi, veľmi blízko, vojdem do vás, osvietim vás a zohrejem svojou neko-nečnou láskou.“

V žiadnom prípade ma neunaví stáť po vašom boku

Keď teraz nebeský Otec hovorí o dušiach, ktoré sa nachádzajú „v stave hriechu“, nemyslia sa tým tie duše, ktoré hrešia zo slabosti, potom to však oľutujú a prosia o odpustenie. Ide tu o ľudí, ktorí žijú v smrteľnom, ťažkom hriechu, v stave dobrovoľného, vedome zvoleného odlúčenia od Boha, ktorí sa uzatvárajú pred pravdou, a tak znemožňujú, aby v duši pôsobila milosť.

„Čo sa týka vás, duší, ktoré ste v stave hriechu alebo nič neviete o náboženských pravdách: Do vás nebudem môcť vstúpiť. No napriek tomu vám budem nablízku, pretože vás nikdy neprestanem volať a pozývať, aby ste zatúžili po pokladoch, ktoré vám prinášam, aby ste uzreli svetlo a boli uzdravení z hriechu.

Niekedy na vás hľadím so súcitom pre nešťastný stav, v ktorom sa nachádzate, inokedy na vás hľadím s láskou, chcem vás pohnúť k tomu, aby ste sa podvolili príťažlivej sile milosti. Niekedy trávim v blízkosti určitých duší dni, dokonca roky, aby som im mohol zaistiť večnú blaženosť.

Tieto duše nespozorujú, že som pri nich a na ne čakám, že na ne volám v každom okamihu dňa. **Napriek tomu však v žiadnom prípade neustávam a aj tak nachádzam svoju radosť v tom, že zostávam po vašom boku, stále v nádeji, že sa jedného dňa vrátite k vášmu Otcovi a aspoň pred smrťou mi preukážete ten či onen akt lásky.“**

Môj Otec a môj Záchranca!

O nasledovnom dramatickom životnom príbehu so šťastným koncom, ktorý vykresľuje nebeský Otec, matka Eugénia píše: „Videla som, ako sa tento príbeh odohral presne tak, ako nám to rozpráva náš Otec, a ja to zapisujem.“

„Je tu napríklad niekto, kto práve zomiera: Táto duša bola pre mňa vždy mánotratným synom. Zahŕňal som ju dobrodeniami, ona však odišla a premrhala všetok majetok, všetky tieto nezaslúžené dary svojho najláskavejšieho Otca a okrem toho ma ešte aj ťažko urážala. Čakal som na ňu, všade som ju nasledoval a preukazoval jej nové láskavosti – dobré zdravie a majetok, ktorý si s mojím dovolením svojou prácou nadobudla a žila až v nadbytku. Niekedy jej moja prozreteľnosť dožičila bohatstva ešte viac. Žila teda v blahobyte, a predsa nevidela nič iné ako smutné trblietanie svojich hriechov. Celý jej život bol spleťou previnení v dôsledku ťažkého hriechu, ktorý z návyku páchala.

No moja láska sa nikdy neunavila. Aj tak som išiel za ňou, miloval som ju a bol som spokojný s tým, že trpezlivo žijem v jej blízkosti – aj napriek odmietnutiu, ktorého sa mi dostávalo – v nádeji, že jedného

dňa možno zachytí moju lásku a vráti sa k svojmu Otcovi a Záchrancovi.

Napokon sa blíži jej posledný deň. Zosiela jej chorobu, aby našla cestu k sebe a mohla sa vrátiť ku mne, k svojmu Otcovi. Čas beží a moje úbohé dieťa sa ako 74-ročné ocitne pred svojou poslednou hodinou. Ako vždy, aj teraz som pri ňom, prihovám sa mu ešte s väčšou dobrotou než predtým. Nenechávam ho na pokoji, vyzývam svojich vyvolených, aby sa za moje dieťa modlili, aby mu vyprosili odpustenie, ktoré mu ponúkam. V tejto minúte pred svojím posledným výdychom otvára oči a spoznáva svoje chyby a aj to, ako veľmi sa vzdialilo od pravej cesty, ktorá vedie ku mne.

Vstupuje do seba a zastretým hlasom, ktorý nedokáže zachytiť nikto z okolostojacich, mi hovorí: „Bože môj, teraz vidím, aká veľká bola tvoja láska ku mne, a ja som ťa neprestajne urážal svojím zlým životom. Nikdy som nemyslel na teba, svojho Otca a Záchrancu. Teraz vidíš všetko a ja ťa za všetko to zlo, ktoré vo mne vidíš a čo k svojmu zhrozeniu ja spoznávam, prosím o odpustenie a milujem ťa, Otec môj a Záchranca!“

V tom okamihu tento človek zomrel a teraz tu stojí predo mnou. Súdim ho svojou láskou ako Otec, pretože tak ma nazval – a on je zachránený. Nejaký čas zostane na mieste nápravy, no potom bude po celú večnosť šťastný. Počas jeho života som nachádzal radosť v nádeji a vďaka jeho ľútosti som ho mohol zachrániť; so svojím nebeským dvorom sa teraz radujem o to viac, že vidím svoju túžbu naplnenú a naveky som jeho Otcom.

Pokiaľ ide o duše žijúce v spravodlivosti a v posväcujúcej milosti, moju blaženosť nachádzam v tom, že u nich mám svoj príbytok. Dávam sa im. Zverujem im svoju moc, aby ju vedeli zužitkovať; a prostredníctvom mojej lásky nachádzajú tieto duše vo mne, svojom Otcovi a Záchrancovi, predzvesť raja.“

Tu sa končí prvý zošit posolstva.

Dané 1. júla 1932 na sviatok Predrahej krvi
nášho Pána Ježiša Krista.

Nebeský Otec hovorí k svojim deťom

Druhá časť

Druhá časť zjavení sa začína 12. augusta 1932. Sr. Eugénia na úvod druhej časti posolstva píše: „*Jedného dňa sa diabol zmocnil zošita a nožnicami rozstrihal obal.*“ Podobný fenomén sa opakoval v živote viacerých svätých vtedy, keď nejaké zjavenie, ktoré dostali, obsahovalo čosi mimoriadne, vzácne božské, prípadne to bolo nejaké významné proroctvo.

Pristúpme teraz k samotnému posolstvu. Kým v prvej časti nám chce nebeský Otec otvoriť oči, aby sme videli, ako v priebehu dejín ľudstva zjavoval svoju lásku, v druhej časti nám predovšetkým dáva usmernenia, ako môžeme túto otcovskú lásku zakúsiť.

Srdce nebeského Otca – prameň živej vody

„Práve som otvoril prameň živej vody, ktorý od dnešného dňa (12. augusta 1932) až do konca vekov nikdy viac nevyschne. K vám, mojim stvoreniam, prichádzam, aby som vám otvoril svoje otcovské lono, ktoré je plné vrúcnej lásky k vám, mojim deťom. Chcem, aby ste boli svedkami mojej nekonečnej a milosrdnej lásky. Nestačí mi, že som vám ukázal svoju lásku, chcem vám otvoriť aj svoje srdce – z neho vytryskne osviežujúci prameň, v ktorom si všetci ľudia budú môcť uhasiť svoj smäd. Potom zakúsia takú radosť, akú ešte doteraz nepoznali, pretože ich nesmierne ťažil prehnaný strach, ktorý mali predtým mnou, svojim nežným Otcom.“

Prameň všetkej milosti teda vyviera v lone a v srdci Otca. Keďže nebeský Otec nemá žiadne pozemské telo, chápeme túto výpoveď symbolicky. Lono je čosi hlboko materinské, je to miesto, kde rastie život, ktorý je tu chránený a živý. Srdce je miesto lásky.

Keď nebeský Otec hovorí o „otcovskom lone“ a o svojom „srdci“, chce povedať, že prameň, ktorý nám dáva nadprirodzený život, prúdi z jeho lásky a z jeho materinsko-otcovskej starostlivosti o nás, jeho deti, ktorým nielenže daroval život, ale chce ho aj živiť a rozvíjať.

„Od tej doby, čo som ľuďom prisľúbil Záchrancu, som dal vytrysknúť tomuto prameňu a jeho vodu som nechal prúdiť cez Srdce môjho Syna, aby sa dostala až k vám.“

Nebeský Otec tu má na mysli všetky prisľúbenia Starého zákona, ktoré sa vzťahujú na Mesiáša a ktoré dávali izraelskému národu nádej, ale aj ochranu, útechu a zmilovanie až do tej miery, do akej ich národy boli schopné prijať. Vodu tohto prameňa vylieval na ľudstvo od okamihu vtelenia cez Srdce svojho Syna. Tu sa začína úplne nová epocha, čas, o ktorom nebeský Otec hovorí:

„A predsa ma moja nesmierna láska k vám pobáda k tomu, aby som urobil ešte viac; aby som otvoril svoje lono, z ktorého bude prúdiť táto voda spásy pre moje deti, a ja im dovoľím, aby z nej slobodne čerpali všetko, čo len budú potrebovať teraz i po celú večnosť. Ak chcete zakúsiť silu tohto prameňa, o ktorom vám hovorím, potom sa najskôr naučte lepšie ma poznať a milovať až do tej miery, ako si to prajem; aby ste ma poznali a milovali nielen ako svojho Otca, ale aj ako svojho priateľa a dôverníka.“

Matka Eugénia si do svojho zošita napísala poznámku: „*Odvtedy, čo mi hovorí o tomto prameni, vidím ho každý deň.*“ V tomto čase žijeme! Nie je to dojímavé posolstvo?

„Prečo sa divíte tomu, čo vám hovorím? Nestvoril som vás na svoj obraz? Utvoril som vás na svoj obraz, aby sa vám nezdalo nič zvláštne na tom, že sa so svojim Otcom, svojim Stvoriteľom a Bohom rozprávate a máte k nemu dôverný vzťah. Veď vďaka mojej milosrdnej добрote ste sa predsa stali deťmi mojej otcovskej a božskej lásky.

Srdce Pána – „rezervoár“ živej vody

Môj Syn Ježiš je vo mne a ja som v ňom v našej vzájomnej láske, ktorou je Duch Svätý; tento Duch nás udržiava zjednotených putom tej dávajúcej sa lásky, ktorá spôsobuje, že sme JEDNO. On, môj Syn je rezervoár tohto prameňa, aby ľudia mohli k nemu prísť a čerpať v jeho Srdci, ktoré je vždy až nadmieru naplnené vodou spásy!

Je ale nutné, aby vám niekto poskytol istotu o existencii tohto prameňa, ktorý vám otvára môj Syn, aby ste sa mohli presvedčiť, aký je osviežujúci a blahodarný. Poďte teda ku mne cez môjho Syna, a keď ste potom pri mne, zverte mi svoje priania.

Ukážem vám tento prameň tým, že sa vám dám spoznať taký, aký som. A keď ma potom budete poznať, váš smäd sa utíši a posilníte sa. Vaša bolesť sa zahojí a vaše obavy zmiznú. Vaša radosť bude veľká a vaša láska nájde pokojnú istotu, akú dovtedy ešte nikdy neokúsila.

Nazývajte ma láskyplným menom Otec

No vy mi poviete: „Ako môžeme k tebe prísť?“ Ach, prídte predsa cestou dôvery, nazývajte ma svojim Otcom, milujte ma v duchu a v pravde, a to postačí na to, aby táto osviežujúca voda, ktorá zmôže všetko, utíšila váš smäd.“

Aké dobrodenia zakúsime, keď budeme prostredníctvom dôvery a detskej lásky k Otcovi piť z prvého prameňa živej vody v lone nebeského Otca?

„Keď však naozaj chcete, aby ste dostali všetko, čo vám chýba, aby ste ma poznali a milovali; a keď si pripadáte byť chladní a ľahostajní, nazývajte ma láskyplným menom Otec a ja prídem k vám. Môj prameň vám daruje lásku a dôveru a všetko to, čo vám chýba, aby ste svojim Otcom a Stvoriteľom boli vždy milovaní.“

Kto to raz spoznal a zakúsil, nemôže si viac toto posolstvo nechať len pre seba. Musí sa stať jeho apoštolom a hovoriť o tomto prameni tým, ktorí ho ešte nepoznajú.

Staňte sa apoštolmi

Preto nebeský Otec hovorí: „Keďže túžim hlavne po tom, aby ste ma všetci spoznali, aby ste už aj tu na zemi mohli všetci požívať moju dobrotu a nežnosť, staňte sa apoštolmi pre tých, ktorí ma nepoznajú alebo ešte nepoznajú. Budem požehnávať vašu namáhavú prácu a vaše úsilie a vo večnosti vám u seba pripravím nádhernú slávu.

Som pre vás všetkých oceánom lásky

Som oceánom lásky, deti moje. Tu vám dávam ďalší dôkaz otcovskej lásky, ktorú prechovávam bez výnimky ku každému z vás; bez ohľadu na vek, bez ohľadu na váš stav, bez ohľadu na to, z akej krajiny ste. Nevynímam pritom nikoho ani z rôznych spoločenských zoskupení či náboženských siekt; verných alebo neverných, veriacich alebo ľahostajných – do tejto lásky zahrňam všetky stvorenia obdarené rozumom, ktoré spolu tvoria ľudstvo.

A toto je dôkaz: Som oceánom lásky. Zjavil som vám prameň, ktorý vyviera z môjho lona, aby som utíšil váš smäd. Na to, aby ste mohli zakúsiť, aký som ku všetkým dobrý, vám teraz ukážem oceán mojej všeobopínajúcej lásky, aby ste sa doň všetci vrhli so zatvorenými očami. Prečo? Lebo duše, ktoré sa nerestami a hriechmi stali horkými kvapkami, ponorením do tohto oceánu stratia v tomto kúpeli lásky nadmieru horkosti. Vyjdú odtiaľ lepší, šťastnejší, lebo sa naučia byť dobrotivými a láskavými. Ak by ste aj z nevedomosti alebo slabosti opäť upadli do stavu onej horkej kvapky, ešte stále som oceánom lásky, ochotným túto horkú kvapku prijať a premeniť ju na lásku a dobrotu a urobiť z vás svätých ako aj ja, váš Otec, som svätý.

Chcete, deti moje, stráviť svoj život tu na zemi v pokoji a v radosťi? Tak podte a vrhnite sa do tohto bezmerného oceánu a zostaňte v ňom navždy. A hoci je váš život naplnený prácou, bude práve tento život prostredníctvom lásky posvätený. Pokiaľ ide o moje deti, ktoré nie sú v pravde, o to viac ich chcem zahrnúť svojou otcovskou obľubou, aby otvorili oči pre svetlo, ktoré v tomto čase zažiarí viditeľnejšie než kedykoľvek predtým.

Oddávna očakávaný čas milosti

Je to čas milostí, ktorý je už od večnosti pripravovaný a očakávaný! Ja som tu, aby som k vám prehovoril vo vlastnej osobe. Prichádzam ako najnežnejší a najláskavejší Otec spomedzi všetkých otcov. Skláňam sa k vám, zabúdam na seba, aby som vás pozdvihol k sebe a zaistil vám spásu. Vy všetci, ktorí dnes žijete, a aj vy, ktorí ste ešte v neexistencii svojho bytia, no od storočia k storočiu až do konca sveta ešte budete žiť – myslite na to, že nežijete sami, ale že po vašom boku je Otec, ktorý je nad všetkých otcov, ktorý dokonca žije vo vás, myslí na vás a ponúka vám, aby ste mali účasť na nepochopiteľných privilégiách jeho lásky. Pristúpte celkom blízko k prameňu, ktorý vždy bude prúdiť z môjho otcovského lona. Okúste sladkosť tejto liečivej vody, a keď potom vo svojich dušiach zakúsate celý jej lahodný a mocný účinok a uspokojíte tak všetky svoje potreby, potom prídte a vrhnite sa do oceánu mojej lásky, aby ste žili už len vo mne; odumrite seba, aby ste vo mne žili VEČNE.“

Sr. Eugénia k uvedenému posolstvu píše vysvetlenie, ktoré podáva sám nebeský Otec: „Náš Otec mi v jednom dôvernom rozhovore povedal:

„Prameň je symbolom poznania mňa a oceán zobrazuje moju lásku a vašu dôveru. Keď chcete piť z tohto prameňa, tak sa mnou intenzívne zaoberajte, aby ste ma poznali, a keď ma budete poznať, vrhnite sa do oceánu mojej lásky tým, že sa mi zveríte s takou dôverou, ktorá vás premení a ktorej ja nedokážem odolať; vtedy odpustím vaše chyby a zahrniem vás najväčšími milosťami.“

Milovať budeš Pána, svojho Boha

„Som uprostred vás! Šťastní, ktorí veria tejto pravde a dobre využívajú tento čas, o ktorom Sväté písmo hovorí nasledujúce slová: ‚Príde čas, keď Boh bude musieť byť ľuďmi uctievaný a milovaný tak, ako si to on praje.‘ Písmo kladie aj otázku: ‚Prečo?‘ A zároveň dáva odpoveď: ‚Lebo iba on jediný je navždy hoden prijímať česť, lásku a slávu!‘“

„Príde čas, keď Boh bude musieť byť uctievaný a milovaný ľuďmi tak, ako si to on praje. ... Lebo iba on jediný je navždy hoden prijímať česť, lásku a slávu!“ Keď čítame tieto slová, pýtame sa, na ktorý doslovný citát vo Svätom písme sa tu nebeský Otec odvoláva. A nenájdeme žiaden. No je veľa miest, počnúc Mojžišom cez prorokov a žalmy až po Apokalypsu sv. Jána, ktoré čo do obsahu hovoria o tom, čo nebeský Otec tak geniálne zhrnul v týchto niekoľkých slovách. Už prvé prikázanie, ktoré dal Jahve svojmu ľudu, znie: „A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou“ (Dt 6,5). To si Boh praje, lebo si to zaslúži. Vinou vlastného egoizmu však človek až do dnešného dňa zažíva svoju slabosť a neschopnosť milovať Boha celým srdcom. Jahve preto potešuje svoj ľud prostredníctvom proroka Ezechiela týmto nádherným prislúbením: „A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás... Svojho ducha vložím do vášho vnútra a **spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich.** ... A budete mojím ľuďom a ja budem vaším Bohom“ (Ez 36, 26-28).

Evanjelista Ján dokonca vidí naplnenie tohto prislúbenia a opisuje ho v Apokalypse slovami: „A všetko tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemou i na mori a všetko, čo je v nich, počul som volať: **Sediacemu na tróne a Baránkovi dobrorečenie a česť, sláva a moc na veky vekov**“ (Zjv 5,13).

Tento čas teda istotne príde, no ako rýchlo sa prislúbenie uskutoční, závisí od nás ľudí, od našej otvorenosti a našej spolupráce; to znamená, že je nevyhnutné robiť to, čo nám nebeský Otec vo svojom posolstve vysvetľuje.

V nasledujúcich odsekoch náš dobrotivý Otec znova odhaľuje námietky svojich detí – veď on pozná ich srdcia – a sám dáva na ne odpoveď:

„Mojžiš prijal odo mňa samého ako prvé z desiatich prikázaní toto usmernenie, ktoré mal odovzdať ľuďom: ‚Milujte Boha, klaňajte sa mu!‘ Ľudia, ktorí sú už kresťanmi, mi môžu povedať: ‚Milujeme ňa od svojho narodenia alebo od nášho obrátenia, veď v slávnostnej modlitbe v nedeľu často hovoríme: Otče náš, ktorý si na nebesiach.‘ Áno, deti moje, je to pravda, milujete ma a ctíte si ma, keď vyslovujete prvé zvolanie modlitby Otčenáš; no pokračujte ďalšími prosbami a uvidíte:

‚Posväť sa meno tvoje!‘ – Naozaj sa moje meno posväčuje? Modlite sa ďalej: ‚Príď kráľovstvo tvoje!‘ – Prišlo moje kráľovstvo?“

V modlitbe Otčenáš si vyprosujeme príchod **kráľovstva nebeského Otca**. Na to však takmer nikto nemyslí, pretože väčšinou sa Božie kráľovstvo spája s Ježišom. Sme zvyknutí uctievať si Krista ako kráľa, no kto si je už vedomý toho, že tým **vlastným kráľom tohto kráľovstva je v prvom rade Otec?** To chcel Pán Ježiš tiež objasniť, keď apoštolom, ktorí s ním vytrvali vo všetkých jeho skúškach, sľúbil: „Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dám kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne“ (Lk 22,28-29).

V nasledujúcom odseku sa nebeský Otec vyjadruje k svojmu kráľovstvu, aby nám vysvetlil, že **na to, aby jeho kráľovstvo mohlo v plnosti prísť na túto zem, musíme aj jeho uznať a uctiť si ho ako kráľa tohto kráľovstva**, pretože len takto nás môže nanovo obdarovať svojimi darmi, cez ktoré sa toto Božie kráľovstvo potom na zemi uskutoční v celej plnosti. To však v žiadnom prípade neznamená, že by sme mali odstrániť alebo zrušiť sviatok Krista Kráľa.

Uctievať si Otca a Syna ako kráľa

„So všetkou horlivosťou si uctieвате kráľovský majestát môjho Syna Ježiša; to je pravda. A v ňom si predsa uctieвате mňa! Avšak upriete vášmu Otcovi túto veľkú česť, vyhlásiť aj jeho za Kráľa alebo ma aspoň nechať kralovať, aby tak svojho Otca mohli všetci ľudia spoznať a milovať?

Áno, prajem si, aby ste slávili sviatok kráľovského majestátu môjho Syna, a tým odčinili urážky, ktorých sa mu dostalo pred Pilátom a aj zo strany vojakov, ktorí bičovali jeho sväté a nevinné človečenstvo. Nežiadam teda, aby bol tento sviatok zrušený, práve naopak, nech sa slávi s oduševnením a horlivosťou. Ale aby všetci mohli skutočne spoznať tohto Kráľa, Ježiša, je potrebné, aby tiež poznali jeho kráľovstvo. No ak máte dokonale dospieť k tomuto dvojnásobnému poznaniu – poznaniu Ježišovho kráľovského vládnutia a poznaniu jeho kráľovstva, je rovnako nutné spoznať aj Otca tohto Kráľa, spoznať Stvoriteľa tohto kráľovstva.

Deti moje, Cirkev, toto spoločenstvo – na ktorého založenie som poslal svojho Syna – vskutku zavŕši moje dielo tým, že naučí ľudí uctievať si toho, ktorý je jej Pôvodcom: vášho Otca a Stvoriteľa. Niektorí spomedzi vás, deti moje, mi teraz povedia: „Cirkev neprestajne vzrastala, kresťania sú stále početnejší, to je predsa dostatočný dôkaz toho, že naša Cirkev má už všetko!“

Áno, je pravda, že Ježiš Kristus založil Cirkev, no urobil to v najužšej jednote s Otcom, vlastným pôvodcom Cirkvi, od ktorého všetko vychádza. Len ak ho ako takeho uznáme – a k tomu patrí aj to, že sa v Cirkvi bude oficiálne sláviť jeho sviatok – bude jeho kráľovstvo zavŕšené.

„Vedzte však, deti moje, že váš Otec nad Cirkvou bdel vždy, od okamihu jej zrodzenia; a že v zhode so svojím Synom a Duchom Svätým chcel – prostredníctvom Svätého Otca, svojho zástupcu – aby bola neomylná. Predsa len, keby ma kresťania poznali takeho, aký som: ako nežného a milosrdného Otca, dobrotivého a veľkorysého, zaiste by toto sväté náboženstvo praktizovali oveľa nebojácnejšie a úprimnejšie.

Poznať Otca, aby sme ho skutočne milovali

Deti moje, keby ste vedeli, že máte Otca, ktorý na vás myslí a miluje vás nekonečnou láskou, potom by ste si aj vy dali viac záležať na tom, aby ste si vernejšie plnili svoje kresťanské, a dokonca aj občianske povinnosti, aby ste boli spravodliví a Bohu i ľuďom dávali, čo im prináleží. Nemám pravdu?

Keby ste skutočne poznali tohto Otca, ktorý vás všetkých bez rozdielu miluje a ktorý vás všetkých bez rozdielu nazýva tým pekným menom „dieťa“, aj vy by ste ma milovali ako láskyplné deti! Nemám pravdu, že by sa táto mnou poháňaná láska, ktorú by ste mi potom opätovali, stala činorodou láskou a rozšírila by sa na ostatných ľudí – na všetkých tých, ktorí ešte nepoznajú spoločenstvo kresťanov a ešte menej poznajú toho, ktorý ich stvoril a je ich Otcom?

Len si pomyslíte, keby tak niekto išiel ku všetkým tým dušiam, ktoré sú vydané napospas svojim poverám, alebo k mnohým iným, ktoré volajú k Bohu, lebo vedia, že existujem, no nevedia, že som im nablízku! Keby im povedal, že ich Stvoriteľ je aj ich Otec, ktorý na nich myslí a stará sa o nich, ktorý ich v mnohých utrpeniach a opustenosti zahŕňa vrúcnu láskou, ten by dosiahol obrátenie aj tých najviac zatvrdilých duší. Tieto obrátenia by boli početnejšie a aj pevnejšie, to znamená, trvalé.

Niektorí ľudia budú pri posudzovaní *diela lásky*, ktoré práve medzi ľuďmi uskutočňujem, kriticky namietat: „Ale odvtedy, ako misionári prišli do všetkých vzdialených krajín, nerozprávajú predsa

neveriacim o ničom inom než o Bohu, o jeho dobrodeniach, o jeho milosrdenstve. Čo viac by ešte mohli o Bohu povedať, keď o ňom neustále rozprávajú?'

Isteže, moji misionári hovorili a hovoria ešte stále o Bohu, no len do tej miery, do akej ma sami poznajú. No ja vás uisťujem: Nepoznáte ma takého, aký som; práve preto prichádzam, aby som sa slávnostným spôsobom stal známym ako Otec všetkých a ako najnežnejší zo všetkých otcov, a tak poopravil lásku, ktorú mi síce prejavujete, no ktorá je pokrivená strachom.

Prichádzam a pripodobňujem sa svojim stvoreniam, aby som poopravil vašu predstavu o Bohu, ktorý je odstrašujúcim spôsobom spravodlivý. Vidím totiž, ako všetci ľudia žijú svoj život bez toho, aby sa zverili svojmu jedinému Otcovi, ktorý by chcel, aby poznali jeho jedinú túžbu: uľahčiť im cestu pozemského života, aby im potom v nebi daroval v plnosti Boží život.“

Teraz sa nebeský Otec opäť obracia na všetkých misionárov a „apoštolov jeho lásky“ a vyzýva ich, aby ho lepšie spoznali, aby ho potom mohli ohlasovať takého, aký skutočne je. Len touto cestou si ľudia poopravia obraz o Bohu a vo všetkých situáciách sa s dôverou obrátia na nebeského Otca. Potom by sa už nikto viac z falošného strachu nevyhýbal sviatosti zmierenia. Naopak, každý by so svojou biedou prišiel k tomuto láskavému Otcovi s istotou, že on dokáže všetko napraviť a odpustí aj to najväčšie zlyhanie. Žiadna duša by si už potom dobrovoľne nezvolila žiť ďaleko od Boha, nerozhodla by sa pre peklo, a tak by brána do pekla zostala zatvorená.

„Chýbajúca dôvera ľudí mi dokazuje, že duše ma nepoznajú lepšie kvôli tomu, lebo vy sami ma v skutočnosti nepoznate, pokiaľ neprekonate zastaranú predstavu, ktorú o mne máte! Teraz ale, keď vám dávam toto svetlo, zostaňte vo svetle a prineste svetlo všetkým ľuďom. Toto bude mocný prostriedok, aby sa ľudia obrátili, a dokonca, ak to je možné, aby sa brána do pekla zatvorila.

Velké prislíbenie

Pretože ja tu obnovujem svoj sľub, ktorého naplnenie je viac než isté, a toto prislúbenie znie:

Všetci, ktorí ma vo svojom srdci nazvú menom Otec, hoci by to bolo len jeden jediný raz, nebudú zatratení, ale s istotou budú v spoločenstve vyvolených požívať večný život.

Vás však, ktorí pracujete pre moju slávu a budete sa usilovať o to, aby som bol poznaný, uctievaný a milovaný, vás uisťujem, že vaša odmena bude veľká, pretože vám započítam všetko, aj tú najmenšiu námahu, ktorú vynaložíte, a vo večnosti vám všetko stonásobne odmením.

Sviatok k úcte Otca je neodmysliteľný

Ako som vám už povedal, vo svätej Cirkvi sa musí doplniť uctievanie vášho Boha tým, že pôvodca tohto spoločenstva bude uctievaný mimoriadnym spôsobom; rovnako ako ten, ktorý prišiel, aby ho založil, a ten, ktorý je jeho dušou: jeden Boh v troch osobách – Otec, Syn a Duch Svätý.

Kým každá z týchto troch osôb nebude uctievaná osobitne – ako v Cirkvi, tak aj v celom ľudstve, bude tomuto spoločenstvu Cirkvi niečo chýbať. Tento nedostatok som už dal pochopiť niektorým duším, no väčšina z nich na moju výzvu neodpovedala, pretože to boli duše príliš ustráchané. Iné síce mali odvahu, aby o tom s príslušnými predstavenými hovorili, no keď ich námaha zostala bez úspechu, vzdali sa.“

V prvej časti posolstva hovoril nebeský Otec výslovne o svojom prianí zaviesť pre celú Cirkev sviatok k úcte „*Otca celého ľudstva*“. Tento liturgický sviatok, ktorý sa má sláviť počas prvej augustovej nedele alebo 7. augusta, pomôže ľuďom Otca lepšie poznať, viac ho milovať a uctievať si ho tak, ako mu to prináleží.

V druhej časti posolstva nebeský Otec opäť spomína túto prosbu, znovu a ešte oveľa hlbšie ju odôvodňuje. Ide mu o to, aby nám ukázal cestu, ako sa môže jeho kráľovstvo uskutočniť na zemi: ak OTCA spoznáme a uznáme ako Pôvodcu a Kráľa tohto kráľovstva. Sláviť tento sviatok, je teda zo strany ľudstva veľmi rozhodujúcim krokom spolupráce, aby sa nebeský Otec mohol prejavíť ako Otec a Kráľ všetkých a aby tak prišlo jeho kráľovstvo, ako o to denne prosíme v prosbe modlitby Otčenáš.

Biskup Caillot dobre pochopil význam tohto sviatku a vo svojom stanovisku veľmi odporúča zavedenie liturgického sviatku ku cti „*Otca celého ľudstva*“.

Medzi iným je tu napísané: „*Cieľ poslania, ktoré bolo zverené matke Eugénii, je ... jasne vymedzený: Spoznať a uctievať Otca, zvlášť zavedením vlastného sviatku, o čo treba požiadať Cirkev. Výsledok skúmania ukázal, že liturgický sviatok ku cti Otca je úplne v línii katolíckej zbožnosti a v súlade s tradíciou katolíckej modlitby, pretože táto modlitba sa završuje v stúpajúcom smerovaní cez Syna v Duchu Svätom k Otcovi, ako to o Otcovi dokladajú liturgické modlitby svätej omše a obetovanie nebeskému Otcovi vo svätej omši. Na druhej strane je však skutočnosťou, že neexistuje žiaden vlastný sviatok ku cti Otca. Uctieваме si Najsvätejšiu Trojicu ako takú, oslavujeme Slovo a Ducha Svätého ..., iba Otec nemá žiaden vlastný sviatok tak, aby sa pozornosť kresťanského ľudu upriamila na jeho osobu... No nie je to práve Otec, ktorý poslal svojho Syna na svet? Takto sa stáva jasným a zreteľným vlastný cieľ tohto zvláštneho sviatku: Uctievať Otca, ďakovať mu a velebiť ho, lebo nám daroval svojho Syna ..., aby všetci ľudia zjednotení v mystickom tele Krista opäť prijali Syna a v ňom sa stali deťmi.*

Práve teraz, keď svet zvädzajú do bludov doktríny laicizmu, ateizmu a moderných filozofií a svet už nepozná pravého Boha, nepričinil by sa práve tento sviatok o to, aby mnohí spoznali živého Otca, ktorého nám zjavil Ježiš, Otca milosrdenstva a dobroty? ... Nepriniesol by ľuďom práve teraz tento sviatok veľké svetlo? Neviedol by takýto sviatok prostredníctvom dôvery, odovzdanosti do Božej vôle a cez pravého ducha viery k duchovnému detstvu ... duše, ktoré to nutne potrebujú?“

K slovám otca biskupa už netreba nič dodať. Modlime sa za to, aby Svätý Otec daroval tento sviatok univerzálnej Cirkvi. Zaradil by sa medzi všetky ostatné sviatky liturgického roka, ktoré rovnako vychádzajú zo zjavení, ako napr. sviatok Božieho tela. V 13. storočí si Boh poslušil sv. Julianou z Lüttichu, ktorej vo vízii ukázal, že v cirkevnom roku chýba jeden sviatok ku cti Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi. Sv. Margaréte Márii Alacoque Ježiš oznámil svoje prianie, aby sa na druhý piatok po sviatku Božieho tela slávil sviatok úcty k jeho Srdcu, ktorý do celej Cirkvi zaviedol v roku 1856 pápež Pius IX. Svätej Faustíne Pán zjavil veľkú milosť Nedele Božieho milosrdenstva. Tento sviatok pre celú Cirkev ustanovil potom v roku 2000 sv. pápež Ján Pavol II., ba dokonca ho sám slávil na Svätopeterskom námestí.

Oslobodte sa z otroctva

„Teraz nastala moja hodina. Ja sám prichádzam, aby som ľudí, moje deti, oboznámil s tým, čo dodnes ešte celkom nepochopili. Ja sám prichádzam a prinášam horiaci oheň zákona lásky, aby som s jeho pomocou mohol roztopiť a odstrániť vrstvu ľadu, ktorá pokrýva ľudstvo.“

Ó, milované ľudstvo! Vy, ľudia, ktorí ste mojimi deťmi, vyjdite von, vymaňte sa z pút, v ktorých vás diabol dodnes drží prostredníctvom strachu pred vašim Otcom, ktorý je predsa iba láska sama!

Podte, podte bližšie, všetci máte právo priblížiť sa k svojmu Otcovi; naširoko otvorte svoje srdcia, proste môjho Syna, aby vám umožnil stále lepšie spoznávať moje dobrodenia, ktoré vám preukazujem.

Vy, čo ste v zajatí povier a diabolských zákonov, oslobodte sa z tohto tyranského otroctva a dospejte k pravde všetkých právd: Spoznajte toho, ktorý vás stvoril a ktorý je vaším Otcom! Nezachádzajte tak ďaleko v tvrdení, že len využívate svoje právo, keď preukazujete úctu a poklonu tým, ktorí vás zlákali viesť až do dnešného dňa nezmyselný život, ale podte ku mne! Čakám na vás všetkých, pretože vy všetci ste moje deti.

Ohlasujte lásku Otca

A vy, ktorí ste v pravom svetle, veď povedzte ostatným, aké obšťastňujúce je žiť v pravde! Povedzte aj kresťanom, týmto tak milovaným stvoreniam, mojim deťom, aké obšťastňujúce je myslieť na to, že jestvuje Otec, ktorý všetko vidí, všetko vie, ktorý sa o všetko stará a je nekonečne dobrý, ktorý rád odpúšťa a ktorý len s ťažkým srdcom a zdráhaním trestá.

Napokon im tiež povedzte, že ich v starostiach života, keď sa cítia opustení a bez zásluh, nenechám samých. Nech len prídu ku mne: Ja im pomôžem a uľahčím im bremeno, osladím im ich ťažký život a opojím ich svojou otcovskou láskou, aby som ich urobil šťastnými teraz i vo večnosti.

A vy, deti moje, ktoré žijete v temnotách, pretože ste stratili vieru, pozdvihnite oči a uvidíte jasné lúče svetla, ktoré vás ožiaria. Ja som slnko, ktoré osvecuje, hreje a nanovo rozohrieva. Hľadte a spoznajte, že ja som váš Stvoriteľ, váš Otec, váš jeden a jediný Boh. Len preto, že vás milujem, prichádzam, aby som sa nechal vami milovať, aby ste boli všetci zachránení. S touto výzvou mojej otcovskej lásky sa obraciam na všetkých ľudí celého sveta. Chcem, aby ste túto nekonečnú lásku spoznali, ona je stála a nemeniaca sa skutočnosť. Milujte, milujte, milujte vždy; ale aj učte všetkých milovať tohto Otca, aby som oddnes mohol všetkým ukázať tohto Otca, ktorý vás miluje tou najvášnivejšou láskou.

Storočie privilegované pred všetkými ostatnými

A vy, moje vrúcne milované deti, kňazi a rehoľníci, zaväzujem vás k tomu, aby ste ľudí oboznámili s touto otcovskou láskou, ktorú prechovávam k ľuďom a osobitne k vám. Je predsa vašou povinnosťou pracovať na tom, aby sa moja vôľa uskutočnila v ľuďoch a vo vás. A táto vôľa spočíva práve v tom, aby som bol poznaný, uctievaný a milovaný. Nedovoľte, aby sa moja láska tak dlho nemohla prejaviť, pretože ma stravuje túžba po tom, aby som bol milovaný!

Pozrite, toto je storočie privilegované pred všetkými ostatnými. Nedovoľte, aby sa toto privilégium milosti pominulo nevyužitú, dávajte si oveľa väčší pozor na to, aby vám nebolo opäť odňaté. Duše potrebujú určité Božie dotyky a čas súri. Nebojte sa, ja som váš Otec. Budem vám pomáhať pri vašich námahách a vašej práci. Vždy vás budem podporovať a tým, že vašej službe a vašej horlivej práci dám priniesť plody, dám vám zakúsiť pokoj a radosť v duši už tu na zemi: toto je neoceniteľný dar, pretože duša, ktorá je v pokoji a radosti, požíva predchuť neba, kým na večnú odmenu ešte len čaká.“

Nebeský Otec uprednostnil pred všetkými storočiami 20. storočie a naozaj ho doslova zasypal prejavmi milosti. Stačí si len spomenúť na početné cirkevne uznané zjavenia Panny Márie v mnohých krajinách sveta. Už len samotné posolstvo z Fatimy má taký veľký význam pre svet, že pápež Pius XII. o ňom povedal: bolo „najväčším zásahom do dejín Cirkvi a ľudstva od čias apoštolov.“

Alebo sa pozrime na posolstvo Božieho milosrdenstva, ktoré Pán Ježiš zjavil sv. Faustíne. Kolké prúdy milostí už Boh mohol každý rok počas Nedele Božieho milosrdenstva vliat do otvorených srdc!

Uplynulé storočie bolo aj storočím svätých pápežov: sv. pápeža Pia X., sv. pápeža Jána XXIII. a sv. pápeža Jána Pavla II. A to ešte nie je všetko. Veľké prenasledovanie kresťanov v 20. storočí v Mexiku, počas Španielskej občianskej vojny, za komunizmu a národného socializmu prinieslo nespočítateľný zástup mučeníkov a svätých.

Okrem toho Boh daroval mnohým zmiernym dušiam mimoriadne dary a vzbudil svätých, akými sú napr. P. Pio, Marta Robinová, Matka Tereza – ak spomenieme len niektorých.

Aká škoda, že sa práve poslanstvo Božieho otcovstva nerozšírilo v takej miere a takým spôsobom, ako si to nebeský Otec prial. Preto veľkú časť milostí, o ktorých hovorí, nemohol darovať. O to viac sa chceme usilovať, aby sa jeho priania TERAZ a DNES premenili na skutky. Každý môže začať tým, že uctievanie nebeského Otca vo svojom osobnom živote vezme vážne a stane sa apoštolom lásky Otca.

Preukazujme Otcovi rovnakú česť ako Synovi

„Môjmu vikárovi, pápežovi (v čase posolstiev bol na pápežskom stolci Svätý Otec Pius XI.), môjmu zástupcovi na zemi som do srdca vložil mimoriadnu lásku k apoštolátu misií vo vzdialených krajinách, no predovšetkým výnimočne veľkú horlivosť za šírenie úcty k Najsvätejšiemu Srdcu môjho Syna Ježiša po celom svete. Teraz mu zverujem dielo, pre uskutočnenie ktorého prišiel na zem ten istý Ježiš: totiž osláviť ma tým, že ma spraví známym, ukáže ma takého, aký som a ako to práve ohlasujem – s pohľadom na všetkých ľudí, moje stvorenia a moje deti.

Keby len ľudia dokázali hlboko preniknúť do Ježišovho Srdca so všetkými jeho želaniami a jeho slávou, spoznali by, že jeho najväčšou túžbou je osláviť Otca, toho, ktorý toto Srdce poslal. Ježišovo Srdce predovšetkým nechce, aby sa Otcovi preukazovala menšia sláva ako jemu, ako sa to robilo doposiaľ. Praje si však oslávenie a dokonalú úctu, nakoľko je človek schopný preukázať mi ju a ktorú mi dlhuje, pretože som jeho Otec a Stvoriteľ, áno, ba ešte viac, som pôvodca jeho spásy!

Veď ja žiadam od neho len to, čo mi môže dať: jeho dôveru, jeho lásku a jeho vďačnosť. Prajem si, aby som bol poznaný, uctievaný a milovaný, nie snáď preto, žeby som moje stvorenie alebo jeho úctu potreboval. Nie, skláňam sa k nemu s jediným cieľom, aby som ho zachránil a dal mu podiel na mojej sláve. Ale aj preto sa skláňam, lebo moja dobrota, moja láska sa musia prizerať tomu, ako mnohým stvoreniam, ktoré som utvoril z ničoho a prijal ich skutočne za svoje deti, hrozí pád do večného nešťastia s démonmi a tak minú cieľ, pre ktorý boli stворené; strácajú svoj život v časnosti i vo večnosti.

Návrat mánotratných synov do domu Otca

Ak si niečo prajem, najmä teraz v prítomnom okamihu, je to iba to, aby spravodliví preukázali väčšiu horlivosť. To veľmi uľahčí úprimné a trvalé obrátenie a návrat mánotratných synov do domu Otca; osobitne židov a všetkých ostatných, ktorí sú predsa tiež mojimi stvoreniami a mojimi deťmi: schizmatikov, bludárov, slobodomurárov, úbohých neveriacich, tých, ktorí sa rúhajú Bohu, ako aj členov rôznych siekt a tajných spolkov. Nech celý svet vie, či chce alebo nie, že je len jeden Boh a Stvoriteľ. Tento Boh, ktorý sa bude dvoma spôsobmi prihovárať k ich nevedomosti, im je neznámy, pretože nevedia, že ja som ich Otec!

Staňte sa „apoštolmi mojej otcovskej dobroty“

Vy, ktorí ma pri čítaní týchto slov počúvate, verte mi: Ak sa všetci ľudia, ktorí sú vzdialení od našej Katolíckej cirkvi, dopyčujú o tomto Otcovi, ktorý ich miluje, ktorý je ich Stvoriteľ a Boh, o tomto Otcovi, ktorý túži po tom, aby im daroval večný život, tak väčšina z nich, aj z tých najzarytejších, príde k tomuto Otcovi, o ktorom im rozprávate. Ak nemôžete k nim ísť bezprostredne a tak s nimi hovoriť, hľadajte iné prostriedky. Existuje tisíc priamych či nepriamych možností. V pravom duchu nasledovania a s veľkou horlivosťou ich premeňte na skutky.

Sľubujem vám, že vaša námaha bude prostredníctvom mojej milosti čoskoro korunovaná veľkými úspechmi. Staňte sa apoštolmi mojej otcovskej dobroty a prostredníctvom horlivosti, ktorou vás všetkých obdarím, bude vaše pôsobenie na duše silné a bude mať moc.

Budem vždy s vami a vo vás: ak budete k ľuďom hovoriť vo dvojici, budem pri vás oboch. Ak vás bude viac, rovnako budem uprostred vás. Takto budete hlásať to, čo vám vnuknem, a v tých, ktorí vás budú počúvať, vzbudím želanú ohotu prijímať vaše slová. Takto ľudí získate láskou a budú zachránení pre celú večnosť.

Jednoduchosť a dôvera sú znaky jeho apoštolov

Aby ste ma uctievali tak, ako si to prajem, nežiadam od vás nič iné než veľkú dôveru. Nemyslite si, že od vás azda očakávam prísne úkony pokánia či umŕtvovania, alebo žiadam, aby ste chodili bosí či tvárou sa vrhali do prachu, alebo sypali na seba popol a ďalšie podobné praktiky. Nie, nie!

Je mi milé, keď sa voči mne správate ako deti, JEDNODUCHO a s DÓVEROU! Stanem sa pre vás všetkým pre všetkých; ako ten najnežnejší a najláskavejší Otec. S vami všetkými budem v dôvernom vzťahu tak, že sa všetkým darujem a urobím sa malým, aby som vás pre večnosť urobil veľkými.

Zachovávajúte moje prikázania

Väčšina neveriacich ľudí, bezbožných a iných im podobných zoskupení, zotrúva vo svojej bezbožnosti a nevere, lebo sa domnievajú, že by som od nich žiadal nemožné. Myslia si, že by sa mojim nariadeniam museli podrobiť ako otroci svojmu tyranskému pánovi, ktorý sa zahaľuje do svojej moci a v povýšenej nadradenosti stojí nad svojimi poddanými, aby ich donútil k rešpektu a odovzdanosti. Nie, nie, deti moje! Môžem sa stať tisíckrát menším, než to len dokážete tušiť! Ale o čo žiadam, to je verné zachovávanie mojich prikázaní, ktoré som dal svojej Cirkvi, aby ste žili ako rozumné stvorenia a nie aby ste sa neschopnosťou sebaovládania a zlými náklonnosťami podobali skôr zvieratám; tak si máte v konečnom dôsledku uchrániť aj ten poklad, ktorým je vaša duša, ktorú som vám daroval zaodetú do žiarivej božskej krásy. Okrem toho, zodpovedajúc môjmu želaniu, robte odteraz to, čo som vám už presne vysvetlil, ako si ma máte uctievať osobitnou úctou. Kiež z toho pochopíte moju vôľu, že vám chcem dať vo veľkej miere podiel na mojej moci a na mojej sláve, a to s jediným cieľom, aby som vás spravil šťastnými a zachránil vás. A rovnako vám tým chcem zjaviť moju jedinou túžbu – milovať vás a ako odpoveď na moju lásku byť vami milovaný.

Nesprávne chápaná bázeň pred Otcom

Ak ma milujete detskou láskou plnou dôvery, budete aj mojej Cirkvi a mojím zástupcom preukazovať láskavú a oddanú úctu. Nie bázeň akú máte teraz, v ktorej si držíte odo mňa odstup, pretože máte zo mňa strach; táto falošná bázeň je nespravodlivosťou, ktorú páchate voči SPRAVODLIVOSTI, je ranou na najcitlivejšom mieste môjho Srdca, pretože v podstate na mňa zabúdate a znevažujete moju otcovskú lásku.

To, čo ma u môjho izraelského národa najviac zarmútilo a čo ma pri pohľade na dnešné ľudstvo ešte stále zarmucuje, je práve táto nesprávne chápaná bázeň predo mnou. Nepriateľ ľudského pokolenia si ňou skutočne poslúžil, aby ľudí nechal upadnúť do modloslužby a schiziem. Nadalej využíva toto nesprávne chápanie a bude ho používať proti vám, aby vás vzdialil od pravdy mojej Cirkvi a odo mňa. Ach, nedajte sa už viac zvádzať nepriateľom! Verte pravde, ktorá vám práve bola zjavená, a prebývajte vo svetle tejto pravdy!

Pre tých, ktorí sa nehlásia ku Katolíckej cirkvi

Vy, deti moje, ktoré sa nachádzate mimo Katolíckej cirkvi, vedzte, že nie ste vylúčené z mojej otcovskej lásky. Nežne vás volám, pretože vy ste predsa tiež moje deti. I keď ste boli doteraz zajatí v osídlach diabla, spoznajte, že vás podviedol. Podďte ku mne, k svojmu Otcovi a ja vás prijmem s láskou a radosťou. Aj vy, ktorí nepoznáte žiadne iné náboženstvo než to, v ktorom ste sa narodili – a toto náboženstvo nie je to pravé, otvorte oči. Len sa pozrite, tu je váš Otec, ten, ktorý vás stvoril a ktorý vás chce zachrániť.

Prichádzam k vám, aby som vám priniesol pravdu a s ňou spásu. Vidím, že ma nepoznáte a neviete, že si od vás neprajem nič iné než to, aby ste ma spoznali ako Otca a Stvoriteľa a tiež ako Záchrancu. Táto nevedomosť je tým dôvodom, prečo ma nedokážete milovať. Vedzte teda, že vám nie som taký vzdialený, ako si myslíte!

Ako by som vás len mohol nechať samých po tom, čo som vás svojou láskou stvoril a prijal za svoje deti? Nasledujem vás všade, ochraňujem vás vo všetkom, aby ste zo všetkého mohli jasne spoznať, aký som voči vám nadovšetko veľkorysý, i keď na moje nekonečné dobrodenia zabúdate. Kvôli tejto zábudlivosti potom hovoríte: ‚Veď všetko čo máme, je od prírody, ona nám dáva život a necháva nás i zomrieť.‘ No vedzte: Toto je čas milosti a svetla! Spoznajte teda, že ja som jediný pravý Boh!

Aby som vám v tomto i v budúcom živote daroval pravé šťastie, chcel by som, aby ste robili to, čo vám v tomto svetle navrhujem. Teraz prišiel ten okamih, je príhodný čas, nenechajte si ujsť lásku, ktorá sa takým citelným spôsobom ponúka vášmu srdcu. Prostriedok na to je – a o to všetkých prosím – zúčastňovať sa na svätej omši, ktorá je verná liturgii; to mi je zvlášť milé. Po určitom čase vás naučím iné krátke modlitby, no nechcem vás preťažovať.

Podstatné bude, aby ste si ma ctili tak, ako som vám to povedal, a tým, že zavediete sviatok k mojej úcte a budete mi slúžiť s jednoduchosťou pravých Božích detí, detí svojho Boha, ktorý je vašim Otcom, Stvoriteľom a Záchrancom ľudského pokolenia.“

Nebeský Otec v týchto riadkoch výslovne prosí, aby sme sa zúčastňovali na svätej omši, ktorá má byť „prostriedkom“ ako zakúsiť jeho lásku. Pritom sa prihovára ešte stále k tým, ktorí nepatria do Katolíckej cirkvi. V prvom okamihu je to, samozrejme, veľmi prekvapujúce, ale keď nad tým začneme uvažovať, budeme žasnúť, aké nové obzory sa otvoria aj nám. Nebeský Otec v žiadnom prípade týmto pozvaním

nevyzýva neveriacich a príslušníkov iných vierovyznaní k tomu, aby prijímali Pánovo telo, keďže nepoznajú ani pravého Boha, ani jeho prikázania. Pozýva ich však k účasti na milostivej atmosfére svätej omše, ktorú prežívame o to intenzívnejšie, ak je slávená dôstojne. Aj neveriaci sa počas obety svätej omše nachádzajú na Kalvárii, kde aj pre neho tečú nekonečné prúdy živej vody z Kristovej obety kríža.

Poznáme svedectvá obrátení, pri ktorých sa presne toto udialo: Ľudí, ktorí boli vzdialení od Katolíckej cirkvi, sa počas svätej omše natoľko dotkla Božia milosť, že úplne zmenili svoj život, stali sa katolíckmi a horlivými apoštolmi Pána. Sú nimi napr. japonský lekár a konvertita Dr. Takaši Nagai, ktorý prežil výbuch atómovej bomby v Nagasaki (*Víťazstvo Srdca* č. 121), americký kňaz Fr. Donald Calloway (č. 52) či Rafael Ferreira de Brito z Brazílie (č.112).

Ak sa nad tým zamyslíme, môže to pomôcť aj nám katolíkom, aby sme hlbšie chápali hodnotu svätej omše.

Presne v tom istom roku, keď nebeský Otec daroval svoje posolstvo svetu, zažil japonský lekár a vedec Dr. Takaši Nagai (1908 – 1951) 24. decembra 1932 v Nagasaki svoju prvú svätú omšu. Ako ateista prijal Nagai len čisto z úcty a priateľstva voči svojmu katolíckemu nájomcovi jeho pozvanie k štedrovečernému stolu. „Pán doktor,“ opýtal sa ho pán Moriyama, „nechceli by ste ísť s nami aj na polnočnú?“ – „Ale ja predsa nie som kresťan.“ – „To nevádi, ani pastieri a traja králi, ktorí prišli do maštalky, nimi neboli. Keď však uvideli dieťa, uverili. Nikdy nenájdete vieru, ak sa neprídete modliť do kostola.“ Nagai sa rozhodol pozvanie prijať. Do katedrály na polnočnú svätú omšu sa tlačilo takmer 5000 veriacich. Nagai sa hlboko dotkla kňazova kázeň.

„Toto je pokora..., ktorá nás oslobodzuje. Tu je vykúpenie, po ktorom túži naše srdce. Ako sa môžeme sťažovať na problémy, keď v túto noc Svätá rodina prijala temnotu a bolesť, pretože to bol láskyplný plán Otca?“ Rovnako hlboko sa ho dotýkali aj spevy a Krédo, ktoré mocným hlasom vyznalo 5000 veriacich. Ešte po rokoch Nagai opisoval vnútorný zážitok a dojem, ktorý sa ho toho večera zmocnil. Kdesi v hĺbke tušil, „že tam v katedrále v Nagasaki bol prítomný živý Niekto, živé Ty.“ Toto bol začiatok cesty budúceho významného rádiológa, ktorá ho nakoniec priviedla do Katolíckej cirkvi.

Cesta ku skutočnej slobode

„Dávam vám do pozornosti ďalší dôkaz mojej otcovskej lásky k ľuďom. Deti moje, nehovorím vám všetko o veľkosti mojej nekonečnej lásky, pretože stačí otvoriť posvätné knihy a rozjímať nad krížom, pred svätostánkom a Najsvätejšou sviatosťou, aby ste dokázali pochopiť, do akej miery som vás miloval!

Aby som vám však ukázal, aké naliehavé je plniť moju vôľu súvisiacu s vami, a aby som bol odteraz lepšie poznaný a viac milovaný, chcem predsa poukázať na niekoľko z nespočetných dôkazov mojej lásky k vám. Chcem tak urobiť ešte skôr, než uzavriem tieto slová, ktoré sú iba základom môjho diela lásky medzi ľuďmi.

Kým človek nežije v pravde, neokúsi veľa z pravej slobody. Vy, deti moje, ktoré žijete mimo pravého zákona, pre naplnenie ktorého som vás stvoril, si myslíte, že prežívate radosť a pokoj. No v hĺbke svojho srdca cítite, že nemáte v sebe ani pravý pokoj, ani pravú radosť a že nežijete v pravej slobode toho, ktorý vás stvoril a ktorý je vašim Bohom a Otcom!

Vy ale, ktorí žijete v pravom zákone, ba oveľa viac, ktorí ste sľúbili, že budete tento zákon, ktorý som vám dal, zachovávať, aby som vám zaistil spásu – pozrite, ako vás nerest' zvedla k zlému. Svojím zlým správaním ste sa od zákona vzdialili.

Myslíte si, že ste šťastní? Nie. Cítite, že v srdci vám nie je dobre. Myslíte si, že sa vaše srdce konečne uspokojí, keď budete vyhľadávať zábavky a iné čisto ľudské radovánky? Nie! Dajte si povedať, že nikdy

nebudete žiť v pravej slobode ani v pravom šťastí, pokiaľ ma neuznáte za Otca a kým sa nepodriadite môjmu sladkému jarmu, aby ste tak boli pravými deťmi Boha, vášho Otca!

Prečo? Lebo som vás stvoril len pre jeden jediný cieľ: aby ste ma poznali, milovali a slúžili mi tak, ako slúži jednoduché dieťa plné dôvery svojmu otcovi. V Starom zákone bolo obdobie, keď sa ľudia správali ako zvieratá; nemali v sebe ani len náznak, ktorý by poukazoval na ich dôstojnosť Božích detí, detí svojho Otca. Aby som im dal spoznať, že som ich chcel pozdvihnúť a dať im dôstojnosť Božích detí, musel som sa ukázať niekedy aj z odstrašujúco prísnej strany. Keď som potom neskôr videl, že niektorí z tých ľudí sú dostatočne rozumní a konečne pochopili nutnosť zachovávať určité hranice medzi nimi a zvieratami, začal som ich zahŕňať dobrodeniami a daroval som im víťazstvo nad tými, ktorí ešte stále neboli schopní spoznať vlastnú dôstojnosť a uchovať si ju. Keďže počet týchto rozvážených ľudí vzrástol, poslal som im napokon svojho Syna, ozdobeného všetkou Božou dokonalosťou, veď bol predsa Synom dokonalého Boha.

Je to on, kto pred nimi kráčal cestami dokonalosti. Prostredníctvom neho som vás prijal vo svojej nekonečnej láske za pravé deti a odvtedy som vás už viac nenazýval jednoduchým slovom „stvorenie“, ale pomenovaním „dieťa“. Vystrojil som vás pravým duchom Nového zákona, ktorý vás nielen odlišuje od zvierat ako to bolo už u ľudí Starého zákona, ale dokonca vás nad ľudí Starého zákona ešte pozdvihuje. Všetkých som vás pozdvihol k dôstojnosti Božích detí. Áno, ste moje deti a aj vy mi máte povedať, že ja som váš Otec! Zverte sa mi ako deti. Neupierajte mi vašu detskú dôveru, pretože bez tejto dôvery nikdy nedosiahnete pravú slobodu.“

„Všetkých som vás pozdvihol k dôstojnosti Božích detí,“ hovorí nebeský Otec. Byť pozdvihnutý nad ľudí Starého zákona – ako tomu máme rozumieť? Sme azda my kresťania lepší ako ľudia, ktorí žili pred Kristom? Určite by sa nikto z nás nestaval nad svätých mužov a ženy Starého zákona, a predsa Pán Ježiš jasne hovorí: „Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on“ (Mt 11,11).

Nemôže tu teda ísť o veľkosť v svetskom slova zmysle, ale ide tu len o nezaslúžený dar milosti. Od čias vykúpenia sme my, ktorí sme pokrstení v Krista, podľa milosti znovuzrodení v Kristovi. Ako kresťania, ktorí naplno žijeme z jednoty Božieho Syna s Otcom, sme novým stvorením už na tomto svete. A presne to nás v pravde vyzdvihuje nad ľudí Starého zákona.

Evanjelista Ján to vo svojom liste krásne opisuje jednoduchými slovami: *„Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme“ (1Jn 3,1).*

„Toto všetko vám hovorím len preto, aby ste spoznali, že prichádzam, aby som vám týmto dielom lásky mocne pomohol striasť zo seba tyranské otroctvo, ktoré spútava vašu dušu, a dal vám okúsiť pravú slobodu. Až z tejto slobody vytryskne pravá blaženosť; v porovnaní s ňou sú všetky radosti tohto sveta ničím. Pozdvihnite sa všetci k tejto dôstojnosti Božích detí a vážte si svoju veľkosť, potom budem viac než kedykoľvek predtým vašim najláskavejším a najmilosrdnejším Otcom.

Som Bohom pokoja

Prišiel som, aby som týmto dielom lásky priniesol pokoj. Ak si ma niekto ctí a zverí sa mi, zošlem na neho lúč pokoja vo všetkých protivenstvách, vo všetkých jeho starostiach, v jeho utrpeniach a každom zármutku – zvlášť vtedy, keď ma bude vzývať a milovať ako svojho Otca.

Keď si ma rodiny budú uctievať a milovať ako svojho Otca, zošlem im svoj pokoj – a s ním svoju láskyplnú a starostlivú prozreteľnosť.

Keď ma budú uctievať a vzývať robotníci, podnikatelia a ostatní obchodníci, darujem im môj pokoj, moju silu a prejavím sa voči nim ako dobrotivý a milosrdný Otec.

Keď ma budú vzývať a uctievať v každom kresťanskom spoločenstve, darujem im svoj pokoj, preukážem sa ako nadovšetko láskavý Otec a vo svojej moci zaistím duším večnú spásu.

Keď ma bude vzývať a uctievať **celé ľudstvo**, zošlem na celé ľudstvo ducha pokoja ako blahodarnú rosu.

Keď ma budú vzývať a uctievať **všetky národy**, nikdy viac nepríde k nepokojom a vojnám, pretože ja som Boh pokoja, a tam, kde som ja, nebude žiadna vojna. Chcete zvíťaziť nad vašim nepriateľom? Volajte ku mne a budete nad ním víťazne triumfovať.

A napokon: **Viete, že svojou mocou dokážem všetko. Práve túto moc vám teraz všetkým ponúkam, aby ste z nej mali úžitok v tomto čase i vo večnosti.** Vždy sa preukážem ako váš Otec za predpokladu, že vy sa preukázate ako moje deti. Čo iné si prajem týmto dielom lásky než nájsť srdcia, ktoré mi rozumejú?“

Tieto slová opäť potvrdzujú, aká rozhodujúca je úprimná, vrúcna modlitba, ktorú človek s dôverou dieťaťa vysielal k nebeskému Otcovi. Keď sa modlíme s detskou dôverou, sme takpovediac všemohúci. Výnimočné pritom je, že nebeský Otec nám dáva uistenie o moci príhovoru aj pre večnosť, to znamená, že predovšetkým v nebi budeme veľkými orodovníkmi. Tu na zemi pochopíme nebeského Otca naozaj až vtedy, keď budeme mať pokoru malého dieťaťa. Preto hovorí, že jeho veľkým prianím je: „*nájsť srdcia, ktoré mi rozumejú.*“ To, čo múdrym a učeným pre ich vlastnú sebaistotu zostáva ukryté, zjavuje Boh jednoduchým srdciam, lebo sa vo svojej núde detsky otvárajú jeho milosti (porov. Mt 11,25).

Príbytok Otca v srdci človeka

„Som svätosť, ktorú vlastním v dokonalosti a plnosti, a túto svätosť, ktorej som pôvodcom, vám darujem prostredníctvom môjho Svätého Ducha a cez zásluhy môjho Syna ju obnovujem vo vašich dušiach. Áno, cez môjho Syna a Ducha Svätého prichádzam k vám, vstupujem do vás a hľadám vo vás odpočinok. Pre niektoré duše sa tieto slová ‚vstupujem do vás‘ zdajú byť tajomstvom, ale tu nie je žiadne tajomstvo. Keď som svojho Syna poveril ustanovením Eucharistie, predsavzal som si vstúpiť do vášho vnútra vždy, keď prijímate svätú hostiu. No ani pred ustanovením Eucharistie mi nič nebránilo v tom, aby som prišiel do vášho vnútra, pretože mne nič nie je nemožné! Prijatie tejto sviatosti je však skutočnosťou, ktorá sa dá ľahko pochopiť a vysvetľuje vám, akým spôsobom do vás vstupujem. Keď som potom vo vás, oveľa ľahšie vám dávam to, čo vlastním – za predpokladu, že ma o to prosíte. **Prostredníctvom tejto sviatosti sa so mnou najhlbšie zjednocujete a práve v tejto vrúcnej dôvernosti pretekajúca miera mojej lásky spôsobí, že svätosť, ktorú vlastním, sa vlieva do vašej duše.** Zaplavujem vás svojou láskou, a vám tak stačí, aby ste ma len poprosili o čnosť a dokonalosť, ktorú potrebujete. A buďte si istí: v tých okamihoch, keď Boh spočíva v srdci svojho stvorenia, vám nič nebude odopreté.“

Aký nádherný prísľub! Nebeský Otec nás s istotou ubezpečuje, že po prijatí Najsvätejšej Eucharistie nám NIČ neodoprie, keď o to so správnym postojom srdca budeme prosiť.

„Teraz, keď už chápete, kde si prajem mať miesto svojho odpočinku (*totiž v srdci človeka*), nechceli by ste mi ho aj dať? Veď som vašim Otcom a vašim Bohom! Odvážili by ste sa mi to odoprieť? Ach, nenechajte ma trpieť takouto krutosťou voči Otcovi, ktorý si od vás pre seba želá iba tento jediný prejav priazne, aby vás zaň zahrnul všetkými dobrodeniami. Hľadajte duše, ktoré sú celkom oddané mojej úcte a oslave a ktoré mi toto miesto odpočinku dokážu poskytnúť.“

Uvažujte o nepochopiteľnej hĺbke mojej lásky

Ja som pravý prameň zákona a vy máte byť jeho odrazom. A keďže som vás práve uistil, že je to ZÁKON LÁSKY, musíte byť apoštolmi plnými lásky, aby ste plní lásky a nežnosti hľadali duše pre moje kráľovstvo lásky medzi všetkými ľuďmi.

Deti moje, som prameň každej milosti a všetkého dobrodenia, ale nadovšetko som hĺbinou lásky. Uvažovali ste už niekedy nad nekonečným oceánom môjho milosrdenstva? Podťe, rozjímajte a uvažujte o nepochopiteľnej hĺbke mojej lásky!

Viac vám už o tom teraz vravieť nechcem, pretože najhlbšie vnútro môjho Srdca nezjavím tu, na týchto stránkach; stane sa tak časom, keď posolstvo týchto strán ľudia, moje deti, prijmu. **Ak budú ľudia toto posolstvo čítať pozorne a s láskou, pochopia, čo im ja, ich Otec, chcem povedať.** Potom sa im totiž sám zdôverím a dám im zakúsiť svoju božskú a reálnu prítomnosť, ktorá ich urobí šťastnými a uistí ich v tom, že ja som naozaj ich Otec. A toto sa ešte intenzívnejšie uskutoční, keď zástupca môjho Syna na zemi splní moje želania.“

Ako veľmi to závisí od nás, či spoznáme Otcovo Srdce a nakoľko zakúsime jeho lásku! V podstate je to veľmi jednoduché, veď on sám nám hovorí, ako to máme urobiť: „*toto posolstvo čítať pozorne a s láskou,*“ znova a znova. Z našej strany je pritom dôležité, aby sme neočakávali, že „výsledok“ sa dostaví „na povel“, ale kedy a ako sa dá našej duši poznať, to máme prenechať Otcovi.

Bezo mňa nemôžete žiť

„Keď tvorím človeka z ničoho, z blata beriem prvok zeme, aby som z neho utvoril človeka, tak mu dávam niečo veľmi veľké, niečo, čo pochádza odo mňa – je to duša, duch. Keď človek prichádza na svet, má už obdivuhodnú veľkosť, pretože nesie v sebe tento poklad krásy, ktorý pochádza od Boha a ktorý činí túto dušu božskou. Keď je však človek stvorený mnou, musí zo mňa aj žiť. Bezo mňa by žiť nedokázal, bol by ako ryba bez vody; je to moja láska v ňom, ktorá mu v každom okamihu dáva život.“

Aby som ho zachoval pri živote, dávam mu vzduch, dážď, slnko, teplo, zimu; živím ho, šatím ho a tak ďalej. To isté platí v duchovnom poriadku, kde mu dávam všetky sviatosti, prikázania, modlitbu, obetu svätej omše – všetky prostriedky milosti, ktoré mi vnukla moja láska. Uvedomte si preto, ľudia, že vám všetko, naozaj všetko prichádza odo mňa! Čo iné by ma malo pobádať urobiť toto všetko, ak nie moja láska, moja nekonečná láska k vám? Vedzte teda, že zanechávam svoju slávu, prichádzam a stávam sa malým, aby som mal s vami, svojimi deťmi, dôverný vzťah, pretože žížnim po láske. Žížnim po tom, aby som vás stále viac obdarovával; ponúkam vám nové milosti a upozorňujem vás na tie, ktoré nechávate prejsť okolo vás bez akéhokoľvek úžitku pre vašu dušu, pretože máte príliš obmedzenú predstavu o mojej добрote a láske.

Všetko, čo konám, deti moje, nedeje sa snáď iba preto, že vás tak vášnivo milujem? Vedzte, že vám chýba všetko a že toto všetko dostanete len a len odo mňa. Nechcem zachádzať ďalej do hĺbky tejto priepasti, pretože keby som vám zjavil plnosť mojej lásky k vám, ocitli by ste sa pred najväčším tajomstvom všetkých tajomstiev. Napokon si z toho vyvodte, že ste ponorení v mojej láske ako ryba vo vode, dokážte uznať svoju závislosť odo mňa tým, že poviete: **„Prichádzam od Boha, svojho Otca a vraciam sa späť k nemu, pretože patrím iba jemu samému.“**

Pre kňazov a zasvätené osoby

Skôr než uzavriem toto posolstvo, chcel by som niektorým dušiam, ktoré sa zasvätili mojej službe, predložiť jedno želanie. Tieto duše, to ste vy – kňazi, rehoľnícky a rehoľníci. Vy ste zasvätení mojej službe či už v kontemplatívnom živote, alebo v charitatívnych a apoštolských dielach. Z mojej strany je to privilégium mojej dobroty, z vašej strany to zas znamená vernosť povolaniu pomocou vašej dobrej vôle.

Moje pranie je toto: Vy, ktorí ľahšie chápete, čo očakávam od ľudstva, proste ma, aby som dielo mojej lásky mohol uskutočniť vo všetkých dušiach. Viete o všetkých ťažkostiach, ktoré treba prekonať, aby ste získali čo i len jediná dušu. Pozrite, týmto vám dávam účinný prostriedok, ktorý vám pomôže získať pre mňa veľký počet duší. Tento prostriedok spočíva presne vo vašej práci na tom, aby som bol ľuďmi poznaný, milovaný a uctievaný. Predovšetkým si však prajem, aby ste vy začali ako prví. Aká to len bude pre mňa radosť, vstúpiť najskôr do domov kňazov a rehoľníkov! Kolká radosť je byť ako Otec uprostred detí mojej lásky! S vami sa budem rozprávať ako s priateľmi, ako s mojimi dôverníkmi. Tiež sa pre vás stanem tým najdiskrétnejším dôverníkom. Budem pre vás všetkým, vo všetkom vám postačím. Predovšetkým vám budem OTCOM, ktorý vychádza v ústrety vašim praniam a ktorý vás naplní nadmierou svojej lásky, bohatstvom svojich dobrodení a svojou všeobjímajúcou nežnosťou. Neodoprite mi túto radosť, ktorú by som tak rád medzi vami požíval. Stonásobne vám to odplatím, a keďže si ma ctíte, aj ja si uctím vás tak, že vám v mojom kráľovstve pripravím veľkú slávu.

Ja som SVETLO svetiel. Kam toto svetlo prenikne, tam bude život, chlieb a šťastie. Toto svetlo rovnako osvieti pútnika a skeptika, ako aj nevedomého; ľudia, osvieti vás všetkých, ktorí žijete v tomto svete plnom temnoty a nerestí. Keby ste nemali moje svetlo, zrútili by ste sa do priepasti večnej smrti! Svetlo bude napokon osvecovať cesty, ktoré vedú do pravej Katolíckej cirkvi, a svojim úbohým deťom, ktoré sú ešte stále obeťou povier, ukáže k nej cestu.

Univerzálne otcovstvo Boha

Prejavím sa ako Otec voči tým, ktorí na zemi trpia najviac: úbohým malomocným.“

To nebeský Otec skutočne aj urobil. V roku 1932 nebol ešte známy žiaden liek proti malomocenstvu. Vnuknutím nebeského Otca objavila matka Eugénia v africkej džungli liek proti tejto neliečiteľnej chorobe – boli to semená plodov stromu chaulmoogra. Takto sa prejavil skutočne ako lekár a starostlivý Otec malomocných, a to vďaka ľudskej spolupráci, vďaka dôvere jeho dieťaťa – dôvere matky Eugénie.

„Preukážem sa ako Otec všetkých tých ľudí, ktorí sú opustení a vylúčení z každej ľudskej spoločnosti. Prejavím sa ako Otec zarútených, ako Otec chorých a zvlášť zomierajúcich. Prejavím sa ako Otec všetkých rodín, ako Otec sirôt, vdov a väznených, ako Otec pracujúcich a mládeže. Vo všetkých potrebách sa preukážem ako Otec. Napokon sa prejavím ako Otec predstaviteľov vlád a ich národov.

A vy všetci zakúsite moje dobrodenia, všetci pocítite moju ochranu, všetci uvidíte moju moc!

Prijmite všetci moje otcovské a Božie požehnanie. Amen!

Udeľujem ho zvlášť môjmu synovi a zástupcovi. Amen!

Zvlášť môjmu synovi biskupovi. Amen!

Zvlášť môjmu synovi, tvojmu duchovnému otcovi. Amen!

Zvlášť mojim dcéram, tvojim matkám. Amen!

A celej kongregácii mojej lásky. Amen!

A celej Cirkvi a všetkému kléru. Amen!

Jedno celkom osobitné požehnanie udeľujem Cirkvi trpiacej na mieste očisťovania. Amen!

AMEN! “